

செந்தமிழ்.

தொகுதி-௩௦] ஆங்கீரவஸ்ரஸ் புரட்டாசிஸ் [பகுதி-கக.

Vol. XXX. September-October-1932. No. 11.

கம்ப ராமாயண இன்கவித்திரட்டு.

ஸ்ரீமத். ராவ்ஸாஹிப்-வே.ப. சுப்பிரமணியமாதலியாரவர்கள் எழுதுவது.

[சுகம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

கார்காலப் படலம்.

[சீதை பிரிந்தபின் வந்த கார்காலத்தை இராமன் எவ்வாறு கழித்தா னென்பதைக் கூறுவது. ஆறு பருவங்களும், வெயிற்காலம் மழைக் காலம் பனிக்காலம் என்று பகுக்கும்போது மூன்றாய் அடங்குதலால், வர்ஷருதவும் (-ஆவணி புரட்டாதிபாகிய கார்ப் பருவமும்) சாத்ருத வும் (-ஐப்பசி கார்த்திகையாகிய கூதிர்ப் பருவமும்) ஆகிய நான்கு மாதங்களையுமே கார்காலமென்றகொண்டு படலத்துக்குப்பெயரமைத்தன ரென்றல் தகுதி; "மழைக்காலத்திற்கு வேண்டிபவற்றிற்காக மற்றை யெட்டுமாதங்களில் முயலவேண்டும்" என்னும் பொருளுள்ள வடமொழி மேற்கோள் இங்குக் கருதத்தக்கது. புத்தசன்னியாசிகள் கார்கால முழுதும் ஓரிடத்தில் தங்கியிருந்து, எஞ்சிய எட்டுமாதங்களிலும் ஜனங்களுக்குத் தர்மபாதேசம்செய்யும்பொருட்டுத் தேசசஞ்சாரம் செய்துவந்தனரென்பது புத்தசரித்திரங்களிற் கூறப்படுகின்றது. பொருள்தேடப் பிரிந்து அயல்நாடுசென்ற காதலன்வரவை முயற்சிக்குமையாத கார்காலத்துவக்கத்தில் காதலி எதிர்பார்த்திருப்பது, 'கார் முந்தத் தேர்முந்தல்' என்ற குறையில் வருணிக்கப்படுவது. இவ்வாறாகக் கார்காலம், முயற்சிக்கேற்ற காலமல்லவேன்பது தெளிவாம். ஆதலால், சீதைபைத் தேடும் முயற்சியெய்தற்குக் கார்காலம் கழிந்த வுடன் சுக்கிரீவன் சேனையோடு வரவேண்டிமென்று இராமன் பணித் தது இங்கே நினைவுகூரத்தக்கது.

தட்சிணயன ஆரம்பத்திற் கார்காலம் துவங்கல்.

சீதையைத் தேடுதற்குத் தென் திசைசென்ற அநுமானுக்கு முந்திச்சென்ற தூதன்போலச், சூரியன் தெற்குநோக்கிச்செல்லும் தெட்சிணயனம் ஆரம்பமானபோது, கார்காலம் துவங்கியது.*]

கார்மேகக் காட்சி.

498 பையணைப் பஹலைப் பார்த னேந்திய
மொய்நிலத் தகளியின் முழங்கு நீர்நெயின்
வெய்வன் விளக்கமா மேருப் பொந்திரி
மையடுத் தொத்தது மழைத்த வானமே.

இ-ள். சூரியன், பூமியாகிய அகலில் (வார்த்த) சமுத்திரசலமாகிய நெய்யில் (இட்ட, மேருகிரி யென்னும் பொன்மலையாகிய திரியில் ஏற்றிய) தீபமாக, பேகத்தை (த் தன் அகத்தே) யுடைய ஆகாயம், (அந்த) மேரு வாகிய பொந்திரி (எரியும் புகை) யால் கறப்படைந்தாற்போன்றது. (நீல நிறமுடைய ஆகாயம் கார்மேகத்தால் கரியநிறமானதென்றபடி.)

பை-படம், அணை-படுக்கை, பார்தள்-பாம்பு. பை அணை பல் தலை பார்தள்-(திருமால் படுக்கும்) பாயாகிய, படமுடைய பலதலைகளையுடைய பாம்பு (ஆகிய ஆதிசேடன்). மொய் நிலம் தகளி-வலிமைபுடைய பூமியாகிய அகல். அகல், தகளி, தகழி, இடிஞ்சில் என்பவை ஒரு பொருட்சொற்கள். நீர்-கடல். நெய்யின் என்பது நெயின் எனத் தொக்கது. வெய்வன்-சூரியன். விளக்கம்-விளக்கு-தீபம். மை-கருமை-கறப்பு, மை அடுத்தல்-கறப்புநிறம்பொருந்தல். மையடுத்தால் ஒத்தது அல்லது மை அடுத்தது ஒத்தது, என்பது மையடுத்தொத் தெனத் தொக்கது. மழை-மேகம். மழைத்த வானம்-மேகத்தையுடைய ஆகாயம் மழைத்தவானம் என்பதற்கு 'மழையையுட்கொண்ட மேகம்' என்பது முந்திய உரை. மையெடுத்தொத்தது, மையகலாதது என்பனவும் பாடங்கள்.

மாதர் கண்ணுக்கிடம் மை கூட்டுதற்கு அடுப்புக்கூட்டி மண் கலசத்தை மேலேவைத்து எண்ணெயும் திரியுமிட்ட அகல் அல்லது கையிளக்கைக் கீழ வைத்து ஏற்றம் தீபம் எரியும்போதுண்டாம்

* அநுமானுக்குக் கல்விசுற்பித்த ஆசாரியனான சூரியன், அவனுக்குச் சீதையைத்தேடி வழிசெய்ப்பான்போலத் தென் திசைநோக்கிச் செல்வானான னன்னலாம்.

புகையிலுள்ள கரித்தூளின் திரள்பற்றிக் கலசத்தூர் கறுப்புறல்
'மையடுத்து' என்பதனார் குறிக்கப்பட்டதாகக் கொள்க.

அகல் பூமிக்கும் நெய் கடலுக்கும் திரி மேருவுக்கும் தீபச்சுடர்
சூரியனுக்கும் (கலசத்தூர் வானத்தகீரம் அந்தத்தூரிற்பற்றிப்படர்ந்த)
புகையிலுள்ளகரித்தூட்பாப்பு வானத்திற்பாந்தமேகப்பாப்புக்குமுவுமை.

அங்கை யளவான அகல், சிறங்கையளவான நெய், அங்கைமோதிர
வளைய அளவான திரி, அங்கை விர ளளவான தீபச்சுடர், மீண்டும்
அங்கை அளவான கலசத்தூர், அவ் அளவேயான கரித்தூட் பாப்பு
ஆகிய செயற்கையாகத் தொடர்புபடுத்தப்பட்ட சின்னஞ்சிறிய பொருள்
களை, முறையே அகண்டபூமண்டலம் பெரியசமுத்திரம் மகாமேரு
சூரியன் வானம் மேகமாகிய இயற்கையாகத் தொடர்புடைய பென்னம்
பெரிய பொருள்களுக்கு உவமையாக எடுத்தாண்ட கவித்திரும் கண்டு
களிக்கத்தக்கது.

வானம் இருண்டமை.

499 நஞ்சினின் நளிர்நெடுங் கடலின் நங்கையர்
அஞ்சன நயனத்தின் அவிழ்ந்த கூந்தலின்
வஞ்சனை அரக்கர்தம் வடிவின் செய்கையின்
நெஞ்சினின் இருண்டது நீல வானமே.

இ-ள். நீல நிறமுடைய ஆகாயமானது, விஷம்போலவும் கடல்
போலவும் மாதர்களது மை (தீட்டிய) விழிபோலவும் அவர்களது
அவிழ்ந்த தலைமயிர்போலவும் இராக்கதருடைய தேகம்போலவும்
அவர்கள் செய்கைபோலவும் அவர்கள் சித்தம்போலவும் இருண்டது.

நஞ்சுபோல நெஞ்சுபோல என்று பொருள்படும் நஞ்சினின் நெஞ்சி
னின் என்பவைகளில் முதல் இன் சாரியை. இப்பாட்டில்வரும் மற்
றெல்லா இன்னும் ஒப்புப்பொருள் உள்ள ஐந்தன் உருபு. நளிர்-குளிர்.

இயல்பாக நீலநிறமுள்ள வானம், கார்மேகம் பாகியதனால், கரிய
நிறமானதென்பார், நீலவானம் இருண்டதென்றார். மாதர் கண்ணும்
கூந்தலும் கருநிறத்தால் மேகத்துக்கு உவமை. கருமையை
மிசுவித்தக்காட்ட அஞ்சனநயன மென்றும் மேகம் பார்த்ததை விளக்க
அவிழ்ந்த கூந்தலென்றும் அடைகொடுத்தார்.

'தீவினையைக் கருநிறமுடையதென்றல் கவிமரபு; ஆதலால்,
அரக்கர்தம்செய்கை, இருட்சிக்கு உவமையாயிற்று. அவர்களுடைய
மனம் அஞ்ஞானமாகிய இருளினாலும் தீய சிந்தனைகளாலும் கறுத்

திருத்தவால் அதனையும் உவமானமாக்கினார்; “அகங்குன்றி மூக்கிற்கு கரியார்” என்ற திருக்குறளும், “மங்கை பங்கன் சிற்றம்பலம் ஆதரியார், கூழின் மலிமனம் போன்றிரு ளாநின்ற கோகிலமே” என்ற திருக்கோவைபாரும் நோக்கத்தக்கன.

மின்னலும், இடியும், வாடையும், மழையும்.

[விண்ணில் மேகங்கள் மின்னுதல், போர்க்களத்தில் வெட்டுண்ட யானைகளின் புண்கள் திறத்தல்போன்றது.

அம் மின்னல்கள் பல பக்கங்களிலிருந்தும் மின்னுதல், திசைகள் சிரித்தல் நிகர்த்தது.

கார்க்காலமாகிய கொல்லன் வானமாகிய உலையில் மேகமாகிய கரியைப் பெய்து வாடையாகிய துருத்திக்காற்றால் பெருக்கிய தீச்சுவாலைபோல, மின்னல்கள் வீசின. (உலையிலிருந்து சுவாலைகள் குப்புக்குப்பென வெளிப்படல்போல, வானத்தினின்று மின்னல்கள் ஆடுத்தடுத்து வெளிப்பட்டன என்றபடி.)

படைவீரர் வாள்வீச்சுப்போல மின்னல்கள் வீசுதலாலும் படைமுரசு முழங்குதல்போல இடி இடித்தலாலும் சரரசி எய்தல்போல மழைமாரி பெய்தலாலும் ஆகாயம் போர்க்களம் ஒத்தது.

‘இராமன், சக்கிரீவாதி வானாருடன் சேர்ந்துவிட்டான். இனி, இராவணை யிராக்கதர் இறவாதொழியார்.’ என்ற உவமைமேலீட்டால் வானவர் *தூசு வீசுதல்போல, வானமானது, மின்னி, அவர்கள் ஆவாரித்தல்போல இடித்து, அவர்கள் மலர்மாரிசொரிதல்போல மழைமாரி பெய்தது.

மழைபெய்ததன் பயன்.

கார்க்காலம் வர, அதனோடு, பொருள்தேடப்பிரிந்த காதலர் வந்ததனால், பிரிவுக்காலத்து வாடிப் பொலிவற்றிருந்தமாதர் தழைத்து (—பூரித்து)ப் பொலிவுறுதல்போல, மழையில்லாமல் வாடியிருந்த மரக்கொம்புகள் தளிர்ந்துச் செழிப்புற்றன.

பூமி எங்கும் பசும்புல் முளைத்தது; வேனிற்காலமாகிய கொடுங்கோலரசு நொழியக் கார்க்காலமாகிய செங்கோலரசன் வந்ததனால் பூமிதேவி மயிர்க்கூச்செறிந்ததுபோல விளங்கியது.] (தொடரும்.)

* தூசு—வஸ்திரம், வெண்கை வீசல், வேட்டி வீசல் எனல் உலகவழக்கு.

‘நாம்’ என்னும் உரிச்சொல்.

“பேரா முருமென வருடங் கிளவி
யாமுறை மூன்று மச்சப் பொருள்.”

என்பது தொல்காப்பிய வரிச்சொல்லியற்குத்திரம்.

இதன் பொருள்: பேம், நாம், உரும் என்று சொல்லவருகின்ற அம்முறைபிணையுடைய மூன்றும் அச்சமாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்பதாம்.

இம்மூன்று சொற்களுள், பேம் என்பதும் உரும் என்பதும் அச்சப்பொருளில்வந்ததற்குதாரணமாக, முறையே “பேமுதிர்கடவுள்” “உருமில்சற்றம்” என்பன நச்சினூக்கினியருரைப்பதிப்பிலும், சேனாவரையருரைப்பதிப்புக்களிலும் காட்டப்பட்டுப் பொருட்பொருத்தமுடையனவாயிருக்கின்றன. நாம் என்னும் சொல்லுக்கோ, சேனாவரையருரைப்பதிப்புக்களிலே “நாமல்லாரி” என்ற உதாரணங்காணப்படுகிறது; நச்சினூக்கினியருரைப்பதிப்பிலே “நாமநல்லார்க்கதிர்படவுமிழ்ந்த” என்ற வுதாரணமும், “நாம் நாமமெனத் திரிந்துவழங்கிற்று” என்ற விசேடவுரையுங் காணப்படுகின்றன. ஆனால், இவ்விரண்டுதாரணங்களுக்குமே பொருள்விளங்கவில்லை.

நச்சினூக்கினியருரைப்பதிப்பிலுள்ள விசேடவுரையானது, நாம் என்பது நாமம் எனத் திரிந்துவழங்கும் என்பதை உணர்த்திநிற்கின்றது. இதனால், நாம் என்னுஞ்சொல் இயல்பாகவேனும், நாமம் எனத் திரிந்தேனும் நின்று அச்சப்பொருளுணர்த்தும் என்பது பெறப்படுகின்றது. இவ் விருவகைகளும், சங்கநூல்களிலே வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. சீவகசிந்தாமணியின் உரையிலே நச்சினூக்கினியர் இவற்றை அழகாக விளக்கியிருக்கின்றார். அவை வருமாறு:—

(1) பதிகம் 20-ம் பாட்டில், “நஞ்சுமவேலான் பகைநாமறக் கொன்றவாறும்.” என்றவிடத்து, நாம் - அச்சம்; நாமமாயின் விகாரமாம்-என் றெழுதிவிட்டுப் பின்னர்,

(2) கணகமரலையாரிலம்பகம் 159-ம் பாட்டிலே, “நாம நல்லொளி நந்தனை யென்பவே” என்றவிடத்து, நாமம் - அச்சம்; உரிச்சொல் ஈழத்திரிந்தது-என்று எழுதி விளக்கிச்செல்லுகிறார்.

இனி, இச்சொல்லுக்கு இவ்விரண்டுருவும் உளவேனும், நாமம் என்பதே சங்கநூல்களிற் பெருவாசிற்றாயிருக்கின்றது. இதனை,

“நாமஞ்சா நெவ்வரி னடுக்கினள் பெரிதே.” (கலித்தொகை-30)

“அஞ்சிர் நாமவாய்மொழி” (பரிபாடல்-15.)

“நாமநல்லமர்செய்ய” (புறநானூறு-16.)

என்பவற்றால் அறிபலாம். மேலும், அகநானூற்று-72-ஆம் பாட்டிலே “நாம நல்லராக் கதிர்பட வழிழந்த” என்பது 14-ஆம் அடியாகக் காணப்படுகின்றது. இதில், நாமநல்லரா என்பதற்கு-அஞ்சத்தக்க நல்லபாம்பு என்பது பொருளாம். ஆகவே மேற்கூறிய சூத்திரவுரையில் நச்சினூர்க்கினியர்காட்டிய வுதாரணம், அகநானூற்றிலிருந்தெடுத்த “நாம நல்லராக் கதிர்படவழிழந்த” என்பதேயாம். சேனாவரையரோ, இவ்வடியிலுள்ள “நாமநல்லரா” என்பதைமட்டும் எடுத்தூக்காட்டினார். இத்தொடர் அச்சிட்டவர்களினாலே “நாமநல்லார்” எனவும், “நாமநல்லார்” எனவும் பிழைபட்டது.

பண்டைக்காலத்து வட்டுச்சுவடிகளைப் படிக்கும்பொழுது, பொருளுணர்ச்சிபுடன படிக்கவேண்டும் அஃதென்றேற்பிழைபடும். அதனால், அக்காலத்திலே ‘காடு காடு பார்த்து வாசிக்கத்தெரியுமா’ என்று வினாவுவது வழக்கம். ஏனெனில் - ‘காடு என்று எழுதினால் இதனை, காடு என்றேனும், காடு என்றேனும் வாசிக்கலாம்; படிப்பவர், முன்பின் தொடர்ச்சிநோக்கிப் படிக்கவேண்டும். அக்காலத்தில், ரகரத்திற்குக் கீழேயிழுத்தலும், மெய்யெழுத்துக்களுக்குப் புள்ளிவைத்தலும், கொம்புகள் மேலேசுழித்தலும் கிடைபா. எனவே, ‘நாமநல்லரா’ என்பது, ஏடுகளில் ‘நாமநல்லரா’ என்றெழுதப்பட்டிருக்கும். அதனை, ஒருவர் ‘நாமநல்லார்’ என்று படித்துக்கொண்டு அங்ஙனமே யச்சிட்டிவைத்தார்; மற்றொருவரும் அங்ஙனமேபடித்துக்கொண்டு, சந்தியிலே மகாம் கெடும் என்று நினைத்து அதனை நீக்கிவிட்டு ‘நாமநல்லார்’ என்று அச்சிட்டிவைத்தார். அவர்கள் அவ்வாறச்சிட்டிருப்பினும், உரையாசிரியர்கள் காட்டியது அகநானூற்றிலிருந்தெடுத்த “நாம நல்லராக் கதிர்பட வழிழந்த” என்பதேயாம். தொல்காப்பிய வுரைப்பதிப்புக்களிலே, இவ்வாறு பிழைபட்டவை யின்னுஞ்சில வுள; அவை சமயம்நேர்ந்த பொழுது வெளியிடப்பெறும்:

இங்ஙனம்,

அ. கோபாலையன்.

எல்லப்ப நாவலர்.

[இலக்கணவிளக்க ஆசிரியர் பரம்பரை திரு. சோமசுந்தர தேசிகர்.]

அமிழ்தினுமினிய தமிழ்மொழியைக் கற்றுவல்ல நற்கவிகளாய்த் திகழ்ந்தோர் பல்லோராவர். அவர்களுள்ளே ஒரே பெயர்தாங்கி நிலைய வரும் பலராவர். சிவப்பிரகாசப் பெயர்கொண்டு வாழ்ந்தவர்க்குக் கணக்கில்லை. மறைஞானசம்பந்தப் பெயரும் ஞானப்பிரகாசப்பெயரும் கொண்டோர் பல்லோர். இவ்வாறு ஒருபெயரைப் பலரும் கொண்டு பலகாலத்து வாழ்ந்துவந்திருப்பதால் பிற்காலத்தார் பலரும் ஒருவரென மயங்கி ஒருவர்செய்கையை ஒருவர்மேலேற்றிக் கூறுவது வழக்கமாகிவிட்டது. அம்முறையில் எல்லப்பன் என்று பெயர்படைத்துச் சிறப்புற வாழ்ந்தவர் ஒருவரா? இருவரா? என்று ஈண்டு ஆராய்வோம்.

1. எல்லப்பநாவலர்: என்ற தலைப்பின்கீழ்க் துமாரகவாமிப்பிள்ளையவர்கள் தமிழ்ப்புலவர்சரித்திரத்திற் கூறுவது பின்வருமாறு:—

இவர் திவ்வியகவி சைவ-எல்லப்பநாவலர் எனப்படுவர். இவருள் சோழமண்டலத்திலே திருவெண்காட்டருகிலுள்ள இராதாநல்லூர் என்பர். குடும் வேளாளர் குடும். சமயம் சைவம். காலம் மணவாள தாசர் காலம் என்பர். இவர் தருமபுரவாதீனத்தைச் சார்ந்து பலகலைகளுங் கற்றவர். சௌந்தரியலகரிக்கு இவரியற்றிய வுரையினாலே இவர், தொல்காப்பியம், நன்னூல், தண்டியலங்காரம் முதலிய இலக்கணங்களையும், தேவாரம், திருவாசகம், சிவஞானசித்தியார் முதலிய நூல்களையும் கற்றவர் என்பது புலப்படுகின்றது. இவர் இயற்றிய பிரபந்தங்கள் அருணைக்கலம்பகம், அருணாசலபுராணம், செவ்வந்திப்புராணம், திருவெண்காட்டுப்புராணம், திருவிளிஞ்சைப்புராணம், தீர்த்தகிரிப்புராணம், திருச்செங்காட்டங்குடிப்புராணம் முதலியன.

2. “சௌந்தரியலகரி உரைசெய்தார் சைவ-எல்லப்பநாவலரென்பது உரையாசிரியர்பெயரைக் குறிக்க எழுந்த செய்யுளான் விளங்கும். சைவசமயத்தில் அசாமானிய அபிமானத்தோடு உழைத்தவாதலின்

இவர் பெயர்க்குமுன் சைவ என்னும் மொழியைச் சேர்த்துப் பசரித் தனர்போலும், திருவெண்காட்டுப்புராணத்தில் இவர்,

‘செப்புமியற் றமிழ்களெலா மசியபனே

முதலாய தேவர்க் கோதி

யொப்புவிக்க வறியாம லானிடத்தே

வளைத்து வளைத் துரையா தின்றேன்’

என்றுரைத்தவிடத்துப் புலப்படுந் தலையன்பு ஊக்ககற்பாலதேயன்றி உரைக்கற்பாலதன்று. ‘சைவத்தின் மேற்சம யம்பவே றிலையதிற் சார்சிவ மார் - தெய்வத்தின் மேற்றெய்வ மில்லெனு நான்மறைச் செம்பொருள் வாய்மை’ என்று திருவருணைக்கலம்பகத்திற் சாற்றியவரும் இம்மகானே.

இனி, இவர் தாழைமாநகாரென முண்குறித்த செய்யுள் கூறத் திருவெண்காட்டுப்புராணம் பதிப்பித்தோர் திவ்யகவி-சைவ-எல்லப்ப நாவலர் வரலாறு என்றழைக்கிறார், இவர் திருவெண்காட்டில் தென் மேற்கில் ஒருகடிக்கைநூரத்திற் காவிரியின் வடகரையிலிருக்கின்ற இராதாநல்லூரிலே பிறந்தவரென்றுரைத்தார். தாழைமாநகர் இவ்வூர் தானே அன்றிப் பிறிதோருரே என்று தெளிதற் காதாமில்லை. அவ் வரலாறு, இவர் கார்க்காத்தவேளாளர்குலத்திலே காலிங்கராயன் கோத் திரத்திலே பிறந்தவரென்றும், தருமபுர ஆதினத்தையடுத்துச் சாத் திரத்தேர்ச்சியுற்று மஹாசந்திரானந்தால் திவ்யகவி சைவ எல்லப்ப நாவலர் என்று பெயர்கொடுக்கப்பட்டவர் என்றுங் கூறும்.

உரைநூல்களுள் வேறொன்றும் இவர் செய்ததாகவழங்கக் காணுமா றில்லை; மற்ற, இவர்செய்த நூல்கள்: அருணாசலப்புராணம், திருவெண் காட்டுப்புராணம், செவ்வந்திப்புராணம் என்னும் திரிசிராமலைப்புரா ணம், திருவிசிஞ்சைப்புராணம், தீர்த்தகிரிப்புராணம், திருச்செங்காட் டங்குடிப்புராணம், திருவாரூர்க்கோவை, திருவருணைக்கலம்பகம், திரு வருணையந்தாதி பெண்பன.

இவர் பிள்ளைப்பெருமானாயங்கார்சாலத்தவரென்றும், இருவரும் ஒரேயாசிரிபரிடத்துக் கல்வியின்றவரென்றும், திருவாரங்கக்கலம்பக மும் திருவருணைக்கலம்பகமும் ஒரேகாலத்துச்செய்யப்பட்டனவென் றும் சிலர் கூறுவதண்டு. அஷ்டப்பாபந்தத்திற்கு முகவுரையெழுதிய

ஸ்ரீமான் துப்புசாமி முதலியாரவர்கள் வரையறுத்துரைத்தபடி, ஐயங் கார்காலம் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டி னிடைக்காலமாயின் இருவரும் ஏககாலத்தவரென்னுஞ்சொற் பிழைபடும். இனி, நாவலர் பிற்காலத்தவர். பதினேழாம் நூற்றாண்டில் திகழ்ந்திருத்தல்கூடும் என்று உத்தேசமாக உரைக்கலாமென்றி வரையறுத் திதுதான் இவர்காலமென்பதற்குத் தக்க ஆதாரம் அகப்பட்டிலது," என்று திரு. அனவரதவிநாயகம் பிள்ளையவர்கள் சௌந்தரியலகரி¹ முடிவுரையில் எழுதியுள்ளார்கள்

3. திருவாடூர்க்கோவை என்ற நூல் ஆ. மே. சென்னகேசவ நாயுடுவால் பரிசோதிக்கப்பட்டு ஒரு இருபது ஆண்டுகட்குமுன் 'சென்னை, சன் ஆப் இந்தியா' அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது. அதிலே காணப்படும் சைவ-எல்லப்பநாவலர் சரித்திரம் பின்வருமாறு:—
 "இந்நாவலரது சரித்திரம் நன்றாய்த் தெரியவில்லை; பலர் பலவாறாகக் கூறுகின்றனர். இவர் பிறந்தது தூழைநகர் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அது திருவருணையை யடுத்த ஊராயிருக்கலாம்போலும். இவருடையகாலம் மதரையில் திருமலைநாயக்கர் அரசாண்டகாலமென்று சொல்லப்படுகின்றது. இதனால் இவர் ஏறக்குறைய 300 வருஷத்திற்கு முன் இருந்திருக்கவேண்டுமென்பது வெளியாகின்றது. இவருக்கும், திவ்வியகவி என்ற சிறப்புப்பெயர்பெற்றுள்ள பிள்ளைப்பெருமானையங்காருக்கும் மதவிஷயமாக வாக்குவாதம் உண்டாயிற்றென்றும் சொல்லப்படுகின்றது. இப்புலவர்பெருமான் திருவருணையில் வசித்திருந்தது பற்றித் திருவருணைச் சைவ-எல்லப்பநாவலரென்று சொல்லப்பட்டாரென்றும் பெரியோர் கூறுவர். சிலர் இப்புலவர்பெருமான் பிறந்தவிடம் யாழ்ப்பாணமென்றும் கூறுவர். இவரிபற்றிய நூல்கள் பல, அவற்றுள் இப்போது கிடைத்திருக்கும் நூல்களாவன:— அச்சிட்டவை:—
 1. அருணாசல புராணம், 2. திருவிதிஞ்சைப் புராணம், 3. செவ்வந்திப் புராணம், 4. தீர்த்தகிரிப் புராணம், 5. திருவெண்காட்டுப் புராணம், 6. அருணையந்தாதி (திரிபு), 1. அருணைக்கலம்பகம், 3. சௌந்தரியலகரி

¹ 1907 ஆம்-ஆம் மதராஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கூடப்பதிப்பு

யின் உரை, 9. திருவாரூர்க்கோவை, அச்சிடாதவை:—1 திருவிரிஞ்சைக் கலம்பகம், 2. திருவருணைக்கோவை. 3. செவ்வந்திக்கோவை, 4. திருவிரிஞ்சைக்கோவை என்பனவாம்.

4. 1920-ம் ஆண்டு பி. நா. சிதம்பரமுதலியாரவர்களது சென்னை வித்யாரத்நாகா அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்ட அருணாசலபுராணத்தில் அப்புராணம் இயற்றியவர் இன்னொன்றே கூறப்படவில்லை.

5. சென்னையாசாங்கப் புத்தகநிலையத்திலிருந்து வெளிவந்த 1916-17—1918-19 ஆகிய மூன்றவருடப்பட்டியில் R. 317 (a) திருவாரூர்க்கோவை என்பதன்கீழ் 'இது திருவாரூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் தியாகராசர் விஷயமானது' திருவண்ணாமலையில் வசித்தவராகிய தாழைநகர் எல்லப்பநயினா ரென்பவர் இவ் வழகியநூலையியற்றினா ரென்று தெரிகிறது என்றும், அருணையந்தாதியின்கீழ்த் தாழைநகர் எல்லப்பநயினார் இயற்றியது என்றும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

6. திரு. கா. சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள் எழுதிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்ற புத்தகத்தில் பின்வருமாறு காணப்படுகிறது.³ சைவ-எல்லப்பநாவலர் தொண்டைநாட்டிலே தாழைநகரில் பிறந்து வாழ்ந்தவர். இவர்பெருமை அருணாசலபுராணத்தினாலும், அருணைக் கலம்பகத்தாலும் இனிது விளங்கும். கலம்பகத்தில் சைவத்தின் ஒப்புயர்வின்மையை எடுத்துமொழிந்தார். சைவத்தை நிலைநாட்டினமையால், இவர் சைவ என்ற அடைமொழிகொடுக்கப்பட்டார். இவரும் சிலேடையில் வல்லவர்.

“ஆராயுங் காலெடுப்ப தையமன்றோ வம்மாளை
அண்ணமறி யாடுடுப்ப தையமோ வம்மாளை”

என்ற இடத்தில், அண்ணம்—சோறு, அண்ணப்பறவை; ஐயம்—பிச்சை, சந்தேகம் என்றிருபொருள்பட மொழிந்தமை காண்க. இவர் செவ்வந்திப்புராணம், திருவெண்காட்டுப்புராணம், திருச்செங்காட்டங்குடிப்

புராணம், திருவிளிஞ்சைப்புராணம் முதலியன பாடினவர். சௌந்தரிய லகரிக்கு உரைகண்டவர்.

திரு. அனவரதவிநாயகம்பிள்ளையவர்கள் தவிர மற்றெல்லோரும் எல்லப்பன் என்ற பேருடையார் ஒருவரோபென்று கண்டனர் என்பது வெளிப்படை. அனவரதவிநாயகம்பிள்ளையவர்கள்மாத் திரம் சௌந்தரிய லகரி உரைப்பாயிரம் தாழைமாநகர் என்று கூறத் திருவெண்காட்டுப் புராண முகவுரை சைவ-எல்லப்பநயினர் இராதாநல்லூரிற்பிறந்தார் என்று கூறுவதைக்கொண்டு ஐயமுற்றார்கள். எனினும் தாழைமாநகர் இவ்வூர்தானே அன்றிப் பிறிதோரோ என்று தெளிதற்கு ஆதார மில்லை என்று எழுதிச்சென்றார்கள்.

இரண்டாண்டுகட்குமுன் இதனைப்பற்றி யாராய்ந்தபோது சைவ-எல்லப்பநாவலர் என்றொருவரும் எல்லப்பநயினர் என்றொருவரும் இருக்கவேண்டும் என்ற முடிவுக்குவந்து அதனை ஆங்கிலத்தில் பிரசுர மாகும் மிதிக் சசைட்டி ஐர்னவில் வெளியிட்டேன்.⁴ அது பின்னும் வலிபுறுகின்றமை கீழே காட்டுவேன். திருவாரூர்க்கோவை முடிவிலே,

“திணையாதி யாயிரண் டும்வழு வ.மற் றெளிந்துசிவத் திணையான தொன்றிநம் மாளூர்த் தியாக ரிணையடியே துணையாக முத்தமிழ்க் கோவைசெய் தாண்டவட சொற்கடற்கும் புணையான வன்றிரு வண்ண மலையேல்ல பூபதியே”

என்று காணப்படுகிறது. இச்செய்யுளின்படி திருவண்ணாமலையிலுள்ள எல்லப்பநயினரின், வடமொழியில் வல்லவனாய், ஆளூர்த்தியாகர் இணையடியே துணையாகக்கொண்டு திருவாரூர்க்கோவைசெய்தா னென்றாகிறது

சௌந்தரியலகரியின் உரையிலே உரையாசிரியர்பெயர் என்ற தலைப்பின்கீழ்,

⁴Q. J. M. S. XXI. P P. 58-61.

⁵இது அச்சிடப்பட்ட புத்தகத்திற் காணப்படவில்லை. வட்டுப்பிரதிகளிற் காணப்படுகிறது.

“பிறைபுனைந் தருளுஞ் சிவன்றன துவகைப்
 பெருக்கென வடமொழி முனிவ
 னறைசவுந் தரிய லகரியைத் தமிழா
 லருள்கவி ராஜபண் டிதன்ற
 னிறைமனங் கருதித் தாழைமா நகரி
 னிலைபெற வாழ்க்கி யெல்லான்
 இறையள வெனிணுந் தவறிலா துரைதேர்ந்
 தெழுதின னெழில்விளக் கெனவே”

என்ற செய்யுள் காணப்படுகின்றது. கவிராஜபண்டிதருடைய உள்ளக் கருத்து இதுவாகுமென அறிந்து சிறிதும் வழுவாது தாழைநகரில் வாழும் எல்லான் என்ற கவிஞர்பெருமான் உரையெழுதினன் என்பது இச்செய்யுளின் கருத்தாகும். இந்த எல்லான் என்னும் கவி வடமொழியில் வல்லவன் என்று கூறாவிடிலும் வடமொழி மிகுதியும் அறிந்தவர் என்பது தவறிலாதுரைதேர்ந்தெழுதினன் என்பதால் தொனிக்கிறது.

சென்னை அரசாங்கத்துக் கையெழுத்துப் புத்தகாலயத்தினின்று வெளிவரும் மூவருடப்பட்டியில் R, 317 சிர். (b) திருவருணையந்தாழியின்கீழ், ‘தாழைநகர் எல்லப்ப நயினார் இயற்றியது’ என மெழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அருணையந்தாழியிலோ இது சைவ-எல்லப்ப நாவலரால் இயற்றப்பட்டதென்று அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. இவற்றால் தாழைமாநகரிற் பிறந்து திருவண்ணாமலையிலே வாழ்ந்த எல்லான் எல்லப்பநி என்ற கவிஞர்பெருமாள் ஒருவருண்டு என்று அறிகின்றோம்.

சென்ற 1923-29. ஆண்டுக் கல்வெட்டறிக்கையில் திருவண்ணாமலைக்கல்வெட்டுக்கள் சில படியெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிற் சில பாக்களும் காணப்படுகின்றன. அப்பாக்களின்கீழ் எல்லப்பநயினார் சொன்னது⁶, காலிக்கராயன் உண்ணாமலை எல்லப்பநயினார் சொன்னது⁷,

⁶ Inscriptions, 419 of 29.

⁷ Ibid.

எல்லாக்கவி⁹ யென்று காணப்படுகின்றன. இப்பாக்களைப்பற்றி யாராய்ந்தெழுதிய கல்வெட்டுத்துறையாரும் காலிங்கராயர் உண்ணாமுலையம்மைமகனார் எல்லப்ப நயினார் தஞ்சைச் சேவப்பநாயக்கர்மேல் அவர்கோபுரம் கட்டியதைக்குறித்து மூன்று துதிகவிகள் பாடியிருக்கின்றனர். மற்றொரு கவியில் தில்லை கடலூர் ஐயாறு கச்சி சோணகிரி வேளூர் என்ற திருப்பதிகளுக்குத் தாண் கொடுத்த கொடைகளைப்பற்றிக் கூறுகிறார்¹⁰ என்று எழுதியிருக்கின்றனர்.¹¹ ஆகவே முற்குறித்தபடி எல்லான், எல்லா நயினான் என்பவர் ஒருவருண்டு என்பது உறுதிபெறுகின்றது.

சைவ எல்லப்ப நாவலர்

இனி, சைவ-எல்லப்பநாவலரைப்பற்றியாராய்வோமாயின் இவர், பட்டினத்தடிகள் சிறைகிடந்த சேந்தனரை மீட்கும்படி வேண்டிய குஞ்சரக்கன்று எழுந்தருளியிருக்கும் திரு வெண்காட்டிற்கு அருகிலுள்ள இராதாநல்லூர் என்ற ஊரிலே கர்காத்தவேளாளர் வகுப்பிலே பிறந்து இளமையிலேயே கல்சிறப்பின்று வந்தார். பின்னர் அக்காலவழக்கப்படி தருமபுர ஆதினத்தை அடைந்து தீட்சைபெற்றுச் சமயக்கல்வியோடு இலக்கியப்பயிற்சியிலும் மேம்பாடுற்று விளங்கினார்.¹¹ அக்காலத்திடுந்த மடபதியால் நன்குமதிக்கப்பெற்று நாவலர் என்ற பட்டமும் பெற்றார். இவர் சைவசமயத்தில் யிருந்த ஆர்வமுடையவாயிருந்ததோடு அருணைக்கலம்பகத்திலே,

“சைவத்தின் மேற்சமயம்வே நிலைபதிற் சார்சிவமார்
 தெய்வத்தின் மேற்றெய்வ யில்லெனு நான்மறைச் செம்பொருள்வாய்
 மைவைத்த சீர்த்திருத் தேவார முந்திரு வாசகமும்
 உய்வைத்த ரச்செய்த நரல்வர்பொற் றுளெம் முயிர்த்துணையே”

⁹Ibid 420 of 29.

⁹Report on Epigraphy for the year ending March 1929.

¹⁰T. S. குப்புசாமிசாஸ்திரிகள் எழுதிய ‘தஞ்சை நாயகமன்னர் வரலாறு’ என்ற சிறுபுத்தகத்தில் 1572-ம் ஆண்டில் இக்கல்வெட்டு வெட்டப்பட்டதாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

¹¹சிறிதுகாலம்முன்னர்வரை சைவமடங்களையடுத்து பலவகைக் கல்வியும் பயின்றோர் பல்லோராவர். அவ்வாறு பயின்றோருட் சிலர் இன்றும் உளர்.

என்று பாடியதுகொண்டு சைவ என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்ட தென்பர். நாவலர் சைவசமயத்தைச் சார்ந்தவராவதோடு சுத்த சைவ வேளாளாகவு மிருத்தவினால் சைவ என்ற அடைமொழியில் விசேட மிருப்பதாக எனக்குத் தோற்றவில்லை. அதனைவிட இருவர் எல்லப்பர் தோன்றியதாலும் இருவரும் கல்விநலம் கைவரப்பெற்றவராயிருத்தவினாலும், ஒருவரின்றும் ஒருவரைப் பிரித்துக்காட்ட இவர் சைவ-எல்லப்பநாவலர் என்று குறிக்கப்பட்டிருத்தல்வேண்டும் என்று தோற்றுகிறது. மற்றையவர் எல்லப்பதி பென வழங்கப்பட்டனர்.

எல்லப்பதி.

இனி, எல்லப்பதியென்பார் திருவண்ணாமலைக்கு அண்மையிலுள்ள தாழைமாநகரிற்பிறந்தவர். அருணையிலேவாழ்ந்தவர். கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்தவர். பூபதி என்ற பட்டந்தரித்திருத்தவினாலே நாட்டுமன்னனிடம் பெரும் உத்தியோகம் வகித்தவரென்று தோன்றுகிறது. திருவாரூரில் சிறப்புற்றிலகி இலக்கணவிளக்கம் வகுத்து உரைபெழுதிய வைத்தியநாததேசிகரின் மாணவரில் ஒருவரான படிக்காசுப்புலவர் ஒரு எல்லப்பனைக் குறிக்கின்றார்¹². அவ்வெல்லப்பன் இவர்தானோ வென்பது ஆராய்ச்சிக்குரியது. திருவண்ணாமலைக்கோயிலிற் காணப்படும் கல்வெட்டுடொன்றில் இவர் தில்லை, கடலூர், ஐயாறு, கச்சி, சோணகிரி, வேளூர் என்ற வைத்தீசரான்கோயில், துவாரசத்தி என்ற ஊர்களில் இடபமும் பஞ்சசத்திகளும் செய்துவைத்தார் என்றும் கூறப்படுகின்றது.

இவரது காலம் முன்கண்டபடி சேவப்பநாயக்கர்காலமாகும். சேவப்பநாயக்கர் கி.பி. 1549 முதல் 1572 வரை தஞ்சையிலிருந்து அரசுபுரிந்தவர். இவர் திருவண்ணாமலையிலே அண்ணாமலையீசர் சந்திதி

¹²“எல்லப்ப அம்மையப்பன் நருத்திருவேக் கடநாத நெழிற்சி ராமன் வல்லக்கொண் டையன்மாசை வேங்கடே சுரன்போல வரிசை செய்தே செல்வந்தம் பியருடனே கத்தாரி மகன்கறப்பன் நெருவீ திக்கே பல்லக்குத் தான்சுமந்தா னதுமக்கோ ராயிரம்பொன் பரிசு தானே.”

யிலே குளமும் கோபுரம் ஒன்றும் கட்டியிருக்கின்றார். அவற்றைக் குறித்துச் சில பாக்களை எல்லப்பர் பாடியிருக்கின்றார். அவை திருவண்ணாமலைக்கோபுரவாயிலிலே பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இக் கல்வெட்டுக்களின்காலம் கி.பி. 1572 என்று தஞ்சைஜில்லா கலெக்டர் கூறுகின்றது¹³. ஆகவே இவர்காலம் கி.பி பதினாறாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியேன்று கொள்ளலாம். சைவ எல்லப்பநாவலர்காலமும் சற்றேறக்குறைய அதுவாகவேயிருக்கலாமென்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. இவாதுகாலத்தைத் திட்டமாகக் கூறக்கூடிய சாதனங்கள் ஒன்றும் இதுவரையில் கிடைக்கவில்லை.

சைவ-எல்லப்பநாவலர் பாடியனவாகக் குறிக்கப்பட்ட பல நூல்களாள்ளும், திருவாரூர்க்கோவை, சௌந்தரியலகரீஉரை, அருணையந்தாதி இம்முன்றும் அவர் இயற்றியனவல்ல. தாழைநகரின் பிறந்து அருணையில் வாழ்ந்த எல்லப்பநாதி செய்தன. அருணாசலபுராணமும் திருவிசிஞ்சைப்புராணமும் நாவலர் இயற்றியனவாகக் காணப்பட்டாலும் அவற்றைச் செய்தவர் எல்லப்பநாதி யென்று தோற்றுக்கிறது. அருணாசலபுராணத்தில் அவற்றை இயற்றினார் இவர்தாமெனச் சொல்லக்கூடிய ஆதாரமொன்றும் காணாவிடினும், திருவிசிஞ்சைப்புராணத்திலே அருணாசலபுராணம் பாடி பொப்புக்கொள்ளப்பட்டதனாலே இப்புராணமும் பாடத்துணரிந்தேன் என்று அப்புராணஞ்செய்தார் கூறுகின்றார்.

“உற்ற செய்யுளா லருணைமா நகர்ச்சிறப்புரைத்தேன்
குற்ற மானது குணத்தவர் பொறுத்துளம் கொண்டா
சிற்பை நானாமச் சேருக்கினு லிதனையு மிசைத்தேன்
கற்ற மாந்தருக் கணைத்தையும் பொறுப்பது கடனும்”

என்பது அச்செய்யுள்.

அருணாசலபுராணம், திருவிசிஞ்சைப்புராணம் இரண்டும் பாடியவர் ஒருவரே யென்பது இச்செய்யுளாற் பெறப்படுதலினாலும் மற்றைச்

¹³Gazetteer of the Tanjore District. i, p. 88.

செவ்வந்திப்புராணம், திருவெண்காட்டுப்புராணம், தீர்த்தகிரிப்புராணம் முதலாயினவற்றை இயற்றினார் பெயர் குறிக்கப்படாமையானும் அவற்றை யிபற்றியவர் வேறு இவர் வேறு என்று கொள்ளக்கிடக்கின்றது.

செவ்வந்திப்புராணத்தில் அப்புராணம் சைவ-எல்லப்பநாவலர் பாடியதாகக் காணப்படாவிடினும், வேறொருவர் பாடியதாகக் காணப்படாமையின் அவ்வாறு காணப்படும்வரை அவர் பாடியதாகவே கொள்வதில் இழுக்கு ஒன்றுமில்லை.

இஃது மற்றைப் புராணங்களான திருவெண்காட்டுப்புராணம், தீர்த்தகிரிப்புராணம், திருச்செங்காட்டங்குடிப்புராணம், அருணைக் கலம்பகம் இவைகட்கு மொக்கும்.

- 192 மூக்குத்தி முத்தாட முத்து வடமாட
நோக்கிரண்டு மாட நுசுப்பாட—ஆக்கமகள்
- 193 கொண்டாட மாதுசெங்கை கொண்டாடும் போதிலே
வண்டாடும் கூந்தலனை மாரதனைக்—கண்டிங்
- 194 கமையு மமையுமட வன்னமே யென் னும்
அமைய மதனிலெமை யாளும்—உமைபாகன்
- 195 அத்த னிருத்த னடிக்கண் மலர்க்கனை
வைத்திட மெச்சி மகிழ்ச்சிபெ—றத்திரி
- 196 விக்ரம னுக்கு யிகுத்த ப்ரபைக்கன
சக்ரம ளித்திடு தற்பரன்—உக்ரம
- 197 குக்குட முற்ற கொடிக்கர சைச்சொறு
திக்கை யனைத்தரு சிட்டன—னுக்கர
- 198 சச்சிதா னந்தச் சதாசிவனம் பொற்றடந்தேர்
விச்சைமணி வீதிதனின் மேவுதலும்—பச்சைமயில்
- 199 ஆயமன்ன சாய லணியிழைமின் னாருடனே
தாயரும்போற் றிப்பணியத் தான்பணிந்தாள்—தூயனத்தன்
- 200 மாலளந்து காணு மலையை யிருவிழிக்கோ
லாலளந்தா ளந்த வளப்பறிந்தார்—பாலனைமார்

192-3. நோக்கு-கண்கள். நுசுப்பு-இடை, ஆக்கமகள்-திருமகள்.
மாது-பெதும்பை. கொண்டி-மேற்கூறிய அம்மானைகளைக்கொண்டு.

194. அமையும்-போதும், அமையம்-சமயம்.

195. மலர்க்கனை-மலர்போன்ற கண்ணை.

195-6. திரிவிக்ரமனுக்கு-திருமாலுக்கு. 'ப்ரபை-ஒளி. சக்கரம்-சக்க
ராயுதத்தை.

197. குக்குடம்-கோழி. அரகை-முருகக்கடவுளை, சொல் துதிக்கை
யனை-விநாயகரை.

198. விச்சை-சிற்பவித்தை.

199. ஆயம்-கூட்டம்.

200. கோல்-அம்பு, அளவுகோல், அளப்பு-அளத்தலை, பால்-பக்கத்
துள்ள.

- 201 தன்னை யறியுந் தருணம்வந்த தாற்றலைவன்
தன்னை மனக்குறிப்பிற் ருணறிந்தாள்—மின்னெனவே
- 202 எண்ணிய போதி விவர்பாகம் பச்சையாய்
நண்ணியவா நேது நவிலுமெனக்—கண்மணியே
- 203 சூவிக்குப் பச்சுடம்புஞ் சொன்முலைப்பா லும்பெருகப்
பாலிக்கு மென்றுசொல்லாற் பாராட்டிச்—சேல்விழிப்பெண்
- 204 மாலைபிட வந்தீரீம் மாதினுக்கு நீர்வலிய
மாலைபிட வந்ததென்ன மார்க்கமோ—மேல்பசப்புக்
- 205 காட்டுமான் காட்டியிசைக் கானமறி யாதவெங்கள்
வீட்டுமான் கைக்கொளவோ வீதிவந்தீர்—கேட்டோ
- 206 நன்றூச்சு தையர் நடத்தைவிடர் புல்லருமே
நன்றூச் சரியமென நாடுவார்—என்றென்று
- 207 செப்பும் வினோதந் திறமெனக்கொண் டேயமுதம்
ஒப்புமிள முரலுட னோவீதிச்—கற்புதனும்
- 208 செல்லக் கனிவாய்ச் சிறுகுயிலு மின்னாரும்
இல்லத் திருந்தா ரினியொருத்தி—வல்லதிரு

202. அனைமார் (200) எண்ணியபோதில். என-என்று பெதும்பைகேட்டக.

203. சூவி-சூலத்தையுடைய உமை, கர்ப்பம் உடையவன். பச்சுடம்பு-
பச்சை உடம்பு, நன்றணிமைத்தாகிய உடம்பு, பாலிக்கும்-அருள்செய்வார்.
சேல்விழிப்பெண்-அங்கயற்கணம்மை.

203-4. இத்தலத்தில் வேதசன்மாவுக்காகச் சிவபெருமான் மணக்கோலம்
காட்டிய வரலாறு இங்கே அறிதற்குரியது; கண்ணி, 27-31. மாலை-மயக்கத்தை.
பசப்பு-பச்சைநிறம், ஏமாற்றுதல் (பாசாங்கு); "இயல் பசப்பும்" சாபேந்திர.
குறவஞ்சி, 30.

205. மானைக்காட்டி மானைப்பிடித்தல் வேடர்கள் வழக்கம். மான்-
உமாதேவியார், கானம்-சங்கீதம், காடு; சிலேடை. காட்டுமானைக் காட்டி,
வீட்டுமானைக் கொள்ளவந்திரொன்பது இதிலுள்ள நயம்.

206. நன்று ஆச்சுத; ஆச்சுத-ஆயிற்று; 233. நடத்தை-நடை, நடனத்
தை. விடர்-விடபுருஷர்கள், விஷத்தையுடைய ஆதிசேட அவதாரமாகிய பதஞ்
சலிமூனிவர். புல்லர்-புண்மைக்குணம் உடையவர், புலிக்காலையுடைய வியாக்கிர
பாதர்; புல்-புலி. நன்று-மிகுதி.

208. சூயில்-பெதும்பை,

மங்கை.

- 209 மங்கைகலை மங்கைமலை மங்கையெனு மூவருயிர்
நங்கைதனைக் கண்டக்கா னம்பதிகள்—இங்குநமை
- 210 வஞ்சிப்ப ரென்று மனம்வாக்குக் காயத்தில்
அஞ்சா திருக்கவெழி லார்மங்கை—எஞ்சாது
- 211 காலையரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மலை மலரு மயலென்றும்—போலவே
- 212 பேதை யரும்பிப் பெதும்பையந்தப் போதாகி
மாதா மலர்ந்த வனப்பினள்—சோதிமணிப்
- 213 பன்னாகம் பூண்டோன் பரவையிடைத் தூதுசென்ற
அந்நா ளிருள்போ லளகத்தாள்—உன்மைல்
- 214 அன்றுநமை வென்றகண்ணொன் ருமினிச்செய் கையிதென
நின்றுநின்று பார்த்து நினைத்துமதன்—இன்றுசிவன்
- 215 முக்கணையும் வெல்ல முழுநீல முக்கணையா
இக்கணையோ டெய்வே னெனுங்கண்ணாள்—தக்கதிறல்
- 216 நாண்மடமச் சம்பயிர்ப்பா நன்மந் திரர்குழப்
பூண்முலையா மாமகுடம் பொற்பமைத்து—மாணிழைமார்

209. பதிகள்—கணவர்கள்.

208-10. மனம்—மார்பு; அதிலுள்ளவன் திருமங்கை. வாக்கு—இங்கே
நாக்கு; அதிலே உள்ளவன் கலைமங்கை. காயம்—உடம்பு; அதிலே உள்ளவன்
மலைமங்கை; நிரணிறை.

211. “காலையரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி, மலை மலருயிர்நோய்”
என்னும் திருக்குறளை இக்கண்ணி குறித்துச் சுவைததும்ப நிற்கின்றது.

212. மாதா—காதல்; சீவக. 356.

213. பல் நாகம்—பல பாம்புகளை.

214. நின்று நின்று பார்த்து—யிக ஆலோசித்து.

215. முக்கணையும் வெல்ல—மூன்றுகண்களையும் வெல்ல. தன்கையிலுள்ள
நீலமலர்ப்பாணம் ஒன்று; இவன்கண்ணாகிய நீலமலர்ப்பாணம் இரண்டு. முழு
நீலம்: “மாதே முழுநீலங், கொல்லும்” இரத்தினசீ சுருக்கம், 11.

216. மந்திரர்—மந்திரிகள்.

- 217 அங்கசன் மந்தாமெல்லா மாக்கம் பெறவுரைப்பத்
தங்குமனச் சிங்கா தனத்தேற்றி—அங்கணன்றன்
- 218 சீர்த்தி யபிடேகஞ் செய்து தலைமைபெறு
மூர்த்திகா முண்டாக்கி மோகமெனும்—பார்த்திபனுக்
- 219 கிட்ட மிகுந்தல்லா ரெல்லாருங் கொண்டாடப்
பட்டந் தரித்த பருவத்தாள்—கட்டிசைந்த
- 220 செம்பதும ராகச் செழுமணிப்பொன் னாடாங்கில்
அம்பதுமை மின்னா ராகிருக்க—விம்பவிதழ்
- 221 அன்னமுன்னர் தாருவனத் தங்கனைமா ரேந்தியபால்
அன்னமென முத்தினணி யம்மாளை—தன்னிருகைக்
- 222 கொண்டா ளிசைபாற் குயினாணச் செங்குமுதம்
விண்டா ளெடுத்து வினையாடல்—கண்டோர்கள்
- 223 துன்றனமுன் றங்கையெனச் சொல்வனசப் பூவிரண்டில்
ஒன்றிருக்க வொன்றெழுவ தொக்குமென—வென்றிமழு
- 224 வல்லா னுருவேளியின் மாலை யெனத்திரண்டு
பல்லாரங் கன்றெழுந்து பார்ப்பதென—வல்லமைசொல்
- 225 அம்மாளை யாடிவென்ற வம்மாளைப் பாடியே
அம்மாளை யாடு மளவிலே—எம்மாணம்

218. சீர்த்தியாகிய நீரை அபிஷேகம்செய்து; சீர்த்தி வெள்ளீநிறமுடையது; அதனால் அது வெண்மைநிறமுடைய அபிஷேகதீர்த்தமாகக் கூறப்பட்டது.

217-8. அபிடேகத்தாலும் மந்திரத்தாலும் மூர்த்திகாமுண்டாருமென்பர்; காஞ்சிப்புராணம், நகரேற்றுப்படலம் 162-70—ஆம்பாடல்களைப் பார்க்க.

219. நல்லார்—பெண்கள், சான்றோர். கட்டு—கட்டுதல்.

220. பதுமை—திருமகள். விம்பம்—கொவ்வைக்கனி.

221. அன்னம்—மங்கை; எழுவாய், பாலன்னம்—பாற்சேற்றுத்திரளை.

222. செங்குமுதம் விண்டாள்—வாயைத்திறந்து பாடினாள்.

223. துன்று அனம் மூன்று—நெருங்கிய மூன்று அன்னப்பறவைகள்.

225. அ மாளை—அந்தக் காளியை; அ: உலகறிசட்டு. ஆடிவென்ற—ஊர்த்துவதாண்டவம்செய்து வெற்றிகொண்ட. அம்மாளை—சிவபெருமானை. திருக்காளத்திநாதருலா, 349; திருப்புவணநாதருலா, 265.

- 226 சீதள சோம திவாகர லோசன
வேத சொரூப வினோதபு—ராதன
- 227 மாருத பாவக மாதவ சாயக
மேரு சராசன வீரச—ரோருகப்பொற்
- 228 பாதன் கயிலைப் பரமன் கடம்பவன
நாதன் றிருவிதி நண்ணுதலும்—மாதுகாத்
- 229 தம்மனையை வைத்தா எனமனையார் தங்களுடன்
அம்மனைநின் றேகி யடிபணிந்தாள்—சென்மக்
- 230 கருவிவியைக் கண்ணாகக் கண்டாள் கண் காணு
உருவிவியைக் காணென் றுறுக்கி—மருமத்
- 231 தொருகோல் செவிமட் றெவாங்கி விட்டான்
குருகோ விடுங்காப்பூங் கோதை—வெருவியே
- 232 அம்புலி பென்ப தழற்க ணுறும்புலியோ
வம்புரைக்கப் பெண்கண்மட மானாரோ—கும்பமுனி
- 233 குன்றிற் பிறந்த குழவியிளங் காளுடலம்
கன்ற வுதைத்திடும்வன் காலரச்சோ—ஒன்றுசூயில்

226. சோம திவாகர லோசனம்—சந்திரனையும் சூரியனையும் கண்ணாக உடைய.

227. மாருத பாவக மாதவ சாயகம்—காற்று, நெருப்பு, திருமால் என்னும் சூவராலாகிய அம்பையுடைய; “வல்வாயெரி காற்றீர்க்கரி கோல்வாசகி நாண்கல், வில்லாலெயி லெய்தான்” (திருஞா. தே.) மேருசராசனம்—மேருவாகிய வில்லையுடைய. சரோருகம்—தாமரைமலர்.

229. அமனை நின்ற.

229-30. சென்மக்கருவிவியை—பிறப்பில்லாதவரை. உருவிவி—மன்மதன்; இது தன்மைக்கண் வந்தது. மருமத்து—மார்பில்; நெஞ்சில்.

231. ஒருகோல்—ஒரம்பு; என்றது தாமரையரும்பை; அதுவே நெஞ்சி லெய்யப்படுவது; “நெஞ்சி லரவிந்தம்” இரத்தினசீ சுருக்கம், 37.

232. வம்பு—பழிமொழி. கும்பமுனி—அகத்தியர்.

233. குன்று—பொதியில்மலை. குழவியிளங்கால்—தென்றற் காற்று; “சிறுகாற் குழந்தாய்கேள்” (பத்மகிரிநாதர் தென்றல்வினோது, 11?) கால்—காற்று, பாதம்.

- 234 ஓசையெல்லாங் காளகண்டத் துற்றதோ வுள்ளடங்கும்
ஆசையினி பாசைக் கடங்காதோ—பேசுமொழி
- 235 அஞ்சுகமன் னீரின் யாமமொரு நாலுமினி
அஞ்சுகமோ வாறுகமோ வாரறிவார்—நெஞ்சுகந்து
- 236 கூட்டிவைக்க வல்லீரோ கூறுமெனத் தெள்ளமுதம்
ஊட்டிவைத்த சொல்லா ருரைசெய்வார்—கேட்டீரோ
- 237 பாதி யுடம்பாய்ப் பசப்பையுற்ற பெண்பாலாற்
போதவன்னி உத்தமனப் போதுறலாற்—கோதிலா
- 238 மீனக் கொடியன் விரைவிற்பயந்ததால்
ஊனக் கொடியகரு வுள்ளடையா—மோனர்
- 239 இமைய வரையளித்த வெந்தையனை யென்னும்
உமையு முமையுமே யொத்த—அமைவால்
- 240 இவளுக் கொருபா லிசையுமெனப் பாகத்
தவளுக் கறியா தமைக்கும்—உவமை

234. காளகண்டம்—சூயில்; விஷம்பொருந்திய கழுத்தென்பது வேறு பொருள். ஆசைக்கு—திக்குக்களில்.

235. அம் சுகம் அன்னீர்; சுகம்—கிளி. அஞ்ச உகமோ—ஐந்து யுகங்களோ; “இற்றை நீடிவொன், நஞ்சுகந் தத்தை வினக்கும்” திருவேங்கடந் தந்தாதி, 12.

237-9. சிவபெருமானுக்கும் அம்பிகைக்கும் மங்கைக்கும் சிலேடை.

பசப்பு—பச்சைநிறம், பசிலை. வன்னி அத்தம் மன்ன போதுறலால்—நெருப்பு கையின்கண் இருக்க வருதலால், கிளி கையின்கண் தங்கியிருப்ப வருதலினால்; அத்தமனப்போது வன்னி உறலால்; வன்னி—நெருப்பாக. மீனக் கொடியன்—மன்மதன், பாண்டியன். விரைவில்—சீக்கிரத்தில், மணம்பொருந்திய பூவாகிய வில்லை. பயந்ததால்—அஞ்சினமையால், பெற்றதால்.

239. இமையவரையளித்த: சிலேடை. எந்தை என்னும் உம்மையும் அனை என்னும் உமாதேவியையும் என முறையே கூட்டுக.

240. ஒருபால்—ஒருபக்கம். என—என்று தோழியர் சொல்ல. பாகத்தவளுக்கு—உமைக்கு, அமைக்கும்—அடக்கும்; பெயரெச்சம்.

- 241 அபய காத்திலங்க வைந்துருவின் மேலாம்
உபயன்மற்றோர் வீதிதனி லுற்றான்—அபரி
- 242 மிதமான தாருவன மேவு முனிவோர்
இதமா யிவண்மருவு மின்பம்—உதவாத
- 243 சங்கைத் தவமே தவஞ்செய்தோ மென்னமன்னும்
மங்கைக்கு மேலான மாமடந்தை—பொங்குகதிர்ச்
மடந்தை.
- 244 சந்திரனும் சூரியனும் நள்ளுண் டெடந்தோடி
வந்து புகுந்து மறைந்துமறைந்—துய்ந்திடவே
- 245 வானா றிருட்கு மலரோன் வகுத்துவைத்த
கானா ரரண்போற் கருங்குழலாள்—தேனரும்
- 246 சொல்லான் மதனனுக்குஞ் சொல்லுவாள் புத்திகொங்கை
கல்லாள்கொக் கோகமுற்றுங் கற்றறிந்தாள்—எல்லாம்

240-41. அபயகாமானது போதுமென்று அடக்குதலைக்காட்டினுற் போன்றதென்பது கருத்து; “கூடுங் கதியொருகாற் கும்பிட்டாற் போதுமென, நாடு மபிநயத்தை எண்ணிற்றால்-ஒடியகட், காநனார் காணவொரு கால்காட்டிக் கையமைத்து, நாநனார் செய்யு டம்” (சீதம்பரழம்மணிக்கோவை, 29) என்பதில் அபயக்கை போதுமென்னும் குறிப்பைக்காட்டுவதாகக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

241. கீந்தரு-பஞ்சகிருத்தியத்திற்குரிய மூர்த்திகளின் உருவங்கள். உபயன்-அருவுருவுடையவர்.

242. முனிவோர்: எழுவாய்.

243. சங்கைத்து-சந்தேகமுடையது, அவமே தவஞ்செய்தோம்; அவமே-வீணை, மங்கைக்கு-மோகினிக்கு.

245. கானாரண்-காட்டரண்; குழலுக்குக் காட்டை உவமைகூறுதல் மரபு; “குழற்கா டேந்துவிள வஞ்சிக் கொடியே” (மீனாட்சீயம்மைபிள்ளைத் தமிழ், வருகைப். 9); “ஐம்பாந் காடுஞ் சமக்குங் கரும்பே” (சகலகலா வல்லிமாலை, 2.) ஆரும்-ஒக்கும்.

246. புத்தி சொல்லுவாள். கல்-மலை, கல்லாள்.....கற்றறிந்தாள்: சொன் முரண்.

- 247 கரும்புருவ வில்லாள் கமழ்கமல வில்லாள்
கரும்புருவ வில்லாள்வேற் கண்ணாள்—அரும்பு
- 248 நகையா டளிரன் எனையாள் பணிமே
னையாள் புவிமே எனையாள்—சகமகிழும்
- 249 பூங்குமுதச் செங்கனிவாய்ப் பூவைதனித் தில்லிருந்தோர்
பாங்கிதனைக் கூவியிர்ப் பாங்கியே—ஈங்கெழுதும்
- 250 ஒவியங்கை வந்த வொருவனைமுற் றுதமுலைத்
தேவி மணாள் றிருவுருவை—நீவகுப்பாய்
- 251 என்னப் படத்தி விசைத்துவா வென்னலுமே
அன்னமன்ன தோழி யறிந்துசொல்வாள்—முன்னவன்றன்
- 252 வேணி யெழுதவல விஞ்சைகற்றா னேனுமதிற்
பாணிதனை யெவ்வாறு பாணிப்பான்—மாணமைந்த
- 253 நெற்றி யெழுதவல்ல நேர்மைகற்றா னேனுமதில்
உற்றகனற் கண்ணெழுத வொண்ணாதே—மற்றுயிரு
- 254 கண்ணெழுதக் கற்றானே கற்றா லுந் தண்ணருள்கூர்
வண்ண மமைக்க வசமாமோ—உண்மகிழும்

246-7. எல்லாம் கரும்பு உருவ வில்லாள்—உருவமெல்லாம் கரும்பைப் போன்ற ஒளியையுடையவள்; வில்—ஒளி. கமல இல்லாள்—கிருமகளைப்போன்றவள். கரு புருவ வில்லாள்—கருமையாகிய புருவ வில்லையுடையவள்.

248. தளிர் அன்ன கையாள். பணி மேல் நகையாள்—ஆபாணங்களால் மேலாகிய விளக்கத்தையுடையவள். புவி மேனகையாள்—பூமியில்வந்த மேனகை போன்றவள்.

249. தனித்து இல் இருந்து.

249-50. எழுதும் ஒவியம் கைவந்த ஒருவனை—ஒவியம் எழுதுவதில் தேர்ச்சிபெற்ற ஒருத்தனை; “ஒவியத் துறைகை போய வொருவனை” (நைட நம், அண்ணத்தைக், 6.) வகுப்பாய்—எழுதுவாயாக.

251. என்னலும்—என்று மடந்தை சொன்னவுடன்.

252. விஞ்சை—வித்தையை. பாணி—நீர்; ஆகாயகங்கை. பாணிப்பான்—திருந்த அமைப்பான்; 118. மாண்—மாட்சிமை.

- 255 தோடெழுத வல்லனென்று சொன்னாலும் வீணைவல்லோர்
பாட லிசைக்கப் படுவதோ—நாடிநின்று
- 256 செம்பவள வாய்வகுத்துச் செய்தாலு முன்னதா
விம்பவளத் தேனருந்த வேண்டாமோ—கம்பாமன்
- 257 கந்தாம்போ லேயெழுதக் கற்றானே யானாலும்
முந்தச் சுருதி முழங்குமோ—வந்தவிஞ்சை
- 258 யாவிங்க னங்காங்க ளாவெழுதி னாலுமுன்னை
ஆவிங்க னஞ்செயலை யாரமைப்பார்—மாலநிடா
- 259 நித்தன் றிருமார்பு நிக்றெழுதி னாலுமுன்மேற்
சித்த மகிழ்வதெனச் செய்யவல—வித்தகடு
- 260 தாட்டுணைகள் போலெழுதித் தந்தாலுந் தாண்மாறி
ஆட்டுவிக்கப் பாண்டியனா ரல்லவே—வாட்டடங்கன்
- 261 மின்னே மணியே விளக்கே விலைமதியாப்
பொன்னேநால் வேதப் பொருளாவான்—தன்னுருவைத்
- 262 தூரிகையி னாலெழுதச் சொன்னதென்ன புத்தியத்த
நாரிதனைக் காணிலுள நானுதோ—பேரறிஞர்

255. தோடு-ஒருவகைக் காதணி. வீணைவல்லோர்-கம்பனர் அசுவதாரர்;
65-ஆம் கண்ணிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

256. அதா விம்ப வளத்தேன்-கீழுதடாகிய கொவ்வைக் கனியின்
இனிமையுடைய தேனை.

257. சுருதி-வேதம்; இங்கே சாமகாணம்; "சங்கணி குழையர் சாமம்
பாடுவர்" (திருஞா. நே.); "மாமலர்த் தெரியலான் மணிமிடற் றிடைக்கிடந்த,
சாமகீதம்" (கீவக. 2038); "தங் கண்ட, மீதுல ராத சாமவேதமார்ப் பவர்போல்"
(திருவிளை. மாமனாக. 23); நக்க. 610-ஆம் தாழிசையுரையின் அடிக்குறிப்பைப்
பார்க்க.

257-8. விஞ்சையால் இங்கனம் காங்கனா எழுதினாலும்; இங்கனம்-
இங்ஙனம். ஆவிங்கனம் செயலை-தழுவுதலை.

259. வித்தகடு; ஓகாரம் எதிர்மறை.

262. தூரிகை - எழுதுகோல். அத்த நாரிதனை - பாதி வடிவத்திலுள்ள
பெண்ணை; என்றது உமாதேவியாரை.

- 263 • அப்படிய னவ்வுருவ னவ்வணத்த னென்றறிவார்
இப்படிய னிவ்வுருவ னிவ்வணத்தன்—ஒப்புடையன்
- 264 ஆமென் றெழுதவல்லா ரியாரே மலரிதழித்
தாமம் தரித்தவிண்ணோர் தம்பிரான்—மாண்பியஞ்சேர்
- 265 உள்ளத்தி னுள்ளன் புடையார் கருத்தறியும்
வள்ளல் வலிய வருமென்னத்—தெள்ளமுத
- 266 வாரி பவள மலேபோன் மலையனைய
தேரின் வரமகிழ்ந்து சென்றனைந்து—பாரினின்று
- 267 கண்டா டிதித்தாள் கனிந்தாள்பே ராசைமேன்மேற்
கொண்டாள் பணிந்தெழுந்து சும்பிட்டாள்—எண்டிசையும்
- 268 கட்டிய தானைக் கருணா கரநிதியே
பட்டிமையில் லாளுளத்தின் பாக்கியமே—புட்டிலிலே
- 269 ஐயம் படைத்தவனா லையா பரிசலத்தில்
ஐயம் படைத்தவர்போ லாயினேன்—மெய்பனியோ

263-4. “மைப்படிந்த கண்ணுளுந் தானும் கச்சி மயானத்தான் வார்
சடையா னென்னி னல்லால், ஒப்புடைய னல்ல றெருவ னல்லன் ஒருந் னல்ல
றே ருவம னில்லீ, அப்படியு மந்நிறமு மவ்வண் ணமும் அவனருளே கண்ணாகக்
காணி னல்லால், இப்படிய னிந்நிறத்த னிவ்வண் ணத்தன் இவனிறைவ னென்
றெழுதிக்க் காட்டொ ணாதே” (திருநா. தே.) இதழித்தாமம்—கொன்றைமலை.

265. வரும்—வருவான்.

267-8. எண்டிசையுக் கட்டிய தானை—திகம்பரம். பட்டிமை—பொய்;
“பட்டிமையும் படிமமே பேசுகின்றார்” (திருநா. தே.), “பாவகஞ் செய்து
தீட்டிப் பட்டிமை யோலை யுய்ப்பான்” (திருவிளை. 30:13.) புட்டிலில்—அம்ப
ராத்தூணியில்.

269. ஐ அம்பு அடைத்தவன்—ஐந்து மலர்ப்பாணங்களைச் செருகிவைத்தவன்;
மன்மதன். பரிசலத்தில் ஐயம் படைத்தவர்போல்—பிச்சைப்பாத்திரத்தில்
பலியிட்ட தாருகாவனமுனிவர் பத்தினிகளைப்போல, ஆயினேன் என்றது காம
மயக்கங்கொண்டு ஆடைமுதலியவற்றை இழந்ததைச் குறிப்பிட்டபடி. மெய்
அணி—முழு உடம்பாகிய ஆபாணம்; என்றது காயாரோகணத்திருவருவத்தைச்
குறிப்பித்தது.

- 270 டென்பணியுங் கொண்ட ரிமய மடந்தைப்போல்
என்பணியுங் கொண்டாலா ரேசுவார்—முன்புபச்சை
- 271 மாலைபளித் தீரோனக்கு மாலைபளித் தீரதற்கு
மாலைபளித் தீரோன்றால் வாழ்த்தேனே—சூல
- 272 தாரே யெனவா தரத்தா லுரைக்க
வரதன் மனமகிழ்ந்து மற்றோர்—திருவிதி
- 273 சென்ற னிவளுந் திருமனையிற் புக்கிருந்தாள்
சின்றரிற் பின்னுமொரு நேரிழையாள்—நன்றிசைந்த
அரிவை.
- 274 மாலை மருட்டிவரி வண்டைச் சிறைப்படுத்தி
மீனைப் பயமுறுத்தி விண்டலர்ந்து—தேனார்
- 275 வனசத்தைப் பங்கமுற வாட்டிக் குவளை
இனசத் துருவைவன மேற்றிச்—சினமா
- 276 வடுவை வடுச்செய்து வாருதியோ மேன்மைப்
படுமென் றதோகதியாய்ப் பண்ணிக்—கடுவினுக்கு

270. என்பு அணியும்-எலும்பாகிய ஆபரணத்தையும். என் பணியும் கொண்டால்-என்னுடைய குற்றேவலையும் ஏற்றுக்கொண்டால்.

271. மாலை-திருமாலை. அளித்தீர்-காப்பாற்றினீர். எனக்கு மாலை அளித்தீர்-அடியேனுக்கு மயக்கத்தைத் தந்தீர். அதற்கு-அதனை நீக்குதற்கு. மாலை-பூமாலையை.

274. மருட்டி-மருளச்செய்து. சிறை-இறகு; சிறைச்சாலையென்பது மற்றொருபொருள். பயம்-நீர், அச்சம்; “உன் கண்ணோக்கி மீன்பயக் கொண்டலையும்” கோடசீசுரக்கோவை, 23.

275. பங்கம்-சேறு, பழுது; “புங்கமுறு மம்புயத்தைப் பங்கமுற்ற தென்னவொளிர் முகத்தினுள்” (சரபேந்திர. குறவந்தீ, 11.) வனம்-தண்ணீர், காடு; தோற்றவர்கள் காட்டில் மறைத்திருத்தல் மாயு; “இனத்தினுட னும்ப லெழிற்போது தோற்ற, வனத்திருக்க மன்னியசெவ் வாயாள்” (பெருவுடையாருலா, 185) என்பதன் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க. சின-சின்ன; சிறிய; “சின்னவிடைப் பாகா” காசிக்கலம். 79.

276. மேன்மைப்படும்-மேன்மையை அடையும், மேலே மேகம்பொருந்தும். அதோகதியாய்-ஆழமுடையதாக, தாழ்த்தலிலையுடையதாக. கடு-விடம்,

- 277 நித்யகண்ட மேவு நிலைகொடுத்து வேன்முனைக்குச்
சத்தியிலை யென்னவெற்றி தான்கொண்டு—கத்தி
- 278 உறையிடக் காணாதென் றுயிரின் கொலைக்கு
மறலிதன்ம னாமெனப்பேர் வைத்து—யிறலார்
- 279 உருவை யுடையா னுடைய கணைபோன்
றரிவை யுறுகண் ணரிவை—பருவமுற்றும்
- 280 நாளிகே ரத்தினைத்தன் னல்லடிவிழ்த் திச்சகர்
வாளத்தை யோட்டிரெடு வான்புகுத்தித்—தாளத்தை
- 281 ஒன்றொன்று தாக்கவிடுத் தோர்தாளிற் றுமரையை
நின்றிடெனத் தண்ட நியமித்துத்—துன்று

277. நித்ய கண்டம்-தினந்தோறும் கழுத்தில், தினந்தோறும் வரும் ஆபத்து. சத்தியிலை-வேலினது இலை, ஆற்றலில்லை; “சுத்தவீ ரத்தாங்கைத் தன்னுவடி வேலதனைச், சத்தியிலை யென்னுந் தடங்கணன்” (பெருவுடையா ருலா, 225), “வெற்றி வேலைந் திதுசத்தி யிலையென வேலை, சுற்று மாநிலஞ் சொல்லுறு துணைமத விழியான்” தீருவிடைமருதூர்ப்புராணம், தேவ விரதச். 24.

278. உறையிடக்காணாத-உறைக்குள் இட்டால் தோற்றாது, உறைக் கணக்கிடவும் பற்றாது; உறை-ஒருவகை என்; “உறையிடத் தேய்த்திடு மிவ்வந்தி வானத் துடுக்குலமே” (தீருவேங்கடநீதந்தாதி, 34.) மறலி-யமன். தன்மன்- தருமராசன், கொலையே யில்லாதவன்; “கூற்றுவனை யாருங் குலவுந் தரும னெனச், சாற்றிடச் செய்யுந் தடங்கண்ணன்” (பெருவுடையாருலா, 183), “தருமனெனக் கூற்றை யெவருஞ் சொல்லக் கூர்த்த நயனத்தான்” (சாபேந் தீர. குறவந்தி, 11), “இயமனைத் தரும னெனவுயிர் வாட்டி இலகு மடக்கொடி கூர்விழி” தீருவிடை. வாகுண, 73.

279. உரு-அழகு. உருவையுடையான்-சிவபெருமான். அரி வை உறு- அரிகளையும் கூர்மையையும் பெற்ற, திருமால வைக்கப்பெற்ற.

280. நாளிகேரத்தினை-தேங்காயை. சகரவாளத்தை-சக் கர வா க ப் பறவையை; “சோனாடர் போற்றிய செம்பொற் றியாகர் துறைசெவெற்றிற், காண மருங்குனின் பூணாக் கொங்கையைக் கண்டழிந்த, நாணற் புவியி லொரு வர்தம் கண்ணுக்கு நண்ணரிதாய்ச், சேணர் விசம்பிடைச் சக்கர வாகந் திரி கின்றதே” தீருவாவடு துறைக் கோவை, 22.

280-81. “மாயைமுலைக் கிணையெனவென் முன்றனும் வந்ததென வலக்கைத் தானம், போயிடக்கைத் தானமைப் பொருமையினற் றுக்குதல் போற் புடைத்தொ லிப்ப” (பிரபுலிங்கலீலை, மாயையுசனை, 50.) தண்டம்- தண்டனை.

- 282 கரியைக் கிரிவைத்துக் கன்னிகா ரத்தைத்
தெரியலர்தூற் றச்சிறுமை செய்து—பரிய
- 283 மணிச்செப்பை வாயடைத்து வைத்த பணியுள்
தணிச்சொப்பில் கூவிளத்தைச் சாலக்—கணிப்பரிய
- 284 வித்தையுள்ள வெல்லாம் வெளிப்படுத்தக் கண்டுசிவ
பத்த ரிடத்திருக்கப் பாவித்து—மொய்த்தமலர்ச்
- 285 செண்டைப் புலர்த்தித் தினகரர் சூழ்ந்திடும்வே
தண்டத்தைப் போரிற் றலைமடக்கிக்—கண்டித்
- 286 திணைத்திறுகி விம்மி யிறுமாந் திளகிப்
பிணைத்துத் திதலை பாந்து—துணைக்கண்
- 287 கறுத்து வெளியிடையிற் காணா திடையை
ஒறுத்துப் புனைகச் சுவந்து—மறுப்படாச்
- 288 சந்தந் திமிர்ந்து தரள் வடம்புனைந்து
கந்தங் கமழுவ் கனதனத்தாள்—அந்தரத்தின்
- 289 என்றடுத்து வந்தராலு மென்றுவந்தீ ரென்றெதிர்த்து
நின்றடுத்துக் கேட்குமிரு னோர்குழலாள்—வன்றிறல்சேர்

282. கரி-யானை. கிரிவைத்து:தோற்றவர்கள் மலையை அடைவது மரபு. கன்னிகாரத்தை-கோங்கும்பை. தெரியலர் தூற்ற-யாவரும் தெரியும் மலர் கோப்பொழிய, பகைவர்கள் பழிக்க. பரிய-பருத்த.

283. வாயடைத்து-வாயை மூடி, பேசாமலிருக்கச்செய்து, பணியுள் தணிச்சு-ஆபாணங்களை அதற்குள் தங்கச்செய்து, குற்றேவலில் அடங்கச் செய்து. கூவிளத்தை-வில்வக்கனியை. கணிப்பு அரிய-அளவிடுதற்கரிய.

284. வித்தை-விதையை, கல்வி. வில்வக்குடுக்கையைத் திருநீறுவைத்துக்கொள்ளுதற்குச் சிவனடியார்கள் பயன்படுத்திக்கொள்வார்கள்.

285. புலர்த்தி-வாடச்செய்து. தினகரர்சூழ்ந்திடும் வேதண்டம்-மேரு மலை. தலைமடக்கி-விளையச்செய்து, வெட்கத்தால் தலைகுனியச்செய்து; அது வில்லானபோது வளைந்தமை இங்கே அறியற்பாலது.

286. திதலை-தேமல். 288. சந்தம்-சந்தனம்.

289. என்று-சூரியன். என்று வந்தீர்:ஒருசமயத்தில் பாம்பு கருடனை நோக்கி, 'சுகமா' என்று கேட்டதை இது நினைப்பிக்கின்றது. காஞ்சீப். பணதர்ச். 5.

- 290 அங்கோல மாரவே ளாக்கிணையுஞ் சக்கரமும்
செங்கோலும் போன்ற திறவினாள்—பொங்குகதிர்ச்
- 291 சித்ரமணி மேடைதனிற் சிங்கா தனத்திருந்து
வித்தாரப் பாடல் விறலிக்கு—முத்தாரம்
- 292 பூந்துகில் சந்தம் புனைய வளித்துமகிழ்ந்
தேந்திழையே முன்னு ளிசைவாது—சாய்ந்திடவே
- 293 எம்பிரான் கூட லீறைவனரு ளாற்செயித்த
கும்பமுலை மாமயிலே கூறக்கேள்—உம்பரிலே
- 294 வீரங் கருணை மிகுந்த சவுந்தாமும்
சேரும் கடவுளர்யார் செப்பென்ன—ஆர்வமுடன்
- 295 வீணை யிடந்தழீஇ மென்மா டகந்திருத்திப்
பாணினியு மின்னிசையாற் பாடுவாள்—ஆண்மைமிகு
- 296 காமன் புரத்தைக் கருதார் திரிபுரத்தை
மாமன் சிரத்தைமல ரோன்சிரத்தை—ஏமமுறா
- 297 அந்தகனை யந்தகனை யாதி யடையலரை
முந்தத் தடிந்த முறைகேட்கின்—விர்தையாம்
- 298 பார்த்து நகைத்துப் பரிகரித்துக் கிள்ளியுதைத்
தார்த்துவெகு ளாதவினை யாட்டமரை—நேர்த்திடவே

290. “அலகில் சுரபதி மதனர்க ளரசிவர் அவர திகிரியு மணிகமும்.....
இவர்” (நகீக. 38) என்பதையும் அதன் உரையையும் பார்க்க.

292. சாய்ந்திட—தோல்வியுற.

292-3. விறலியைப் பாணபத்திரர் மனைவியாகவே எண்ணிக் கூறியது;
இங்கேகூறிய வரலாற்றைத் தீருவினையாடற்புராணம் இசைவாதுவென்ற
படலத்தா லறியலாகும்.

294. சவுந்தரம்—அழகு. என்ன-என்று அரிவை கேட்ப.

295. மாடகம்—முறுக்காணி. பாணினி—விறலி.

296. புரத்தை-சரீரத்தை. மாமன்-தக்கன். ஏமம்—இன்பம்.

297. அந்தகனை-யமனை, அந்தகாசுரனை. ஆதி அடையலர்—முதலாகிய
பகைவர்; என்றது யானை, சலந்தரன் முதலியவர்களை.

298. பார்த்தல் முதலியவற்றை நிரனிறையாகக் கொள்க. வினையாட்ட
மரை—வினையாட்டுச்சண்டையை. நேர்த்திட—ஒக்க.

- 299 எத்தேவர் செய்வா ரிஃதேவ ரான்முடியும்
அத்தேவ ரெல்லா மடலுற்றால்—மெய்த்துணைகள்
- 300 கூடுவா ராயுதங்கள் கொள்வார் சமரினுடைந்
தோடுவார் மீள்வா ருடற்றுவார்—நாடரிய
- 301 வஞ்சனையால் வெல்வார் மறுத்தக்காற் செய்வதென்னென்
றஞ்சுவார் வீர மறியோமோ—மிஞ்சும்
- 302 அரிபிரம ரேனுமுன மாணவமுற் றுரேல்
அரிய னரியதவத் தன்பர்க்—குரியனென்று
- 303 சொல்லுவது நிற்கமுனந் தம்பி சிலந்தியரா
வல்லமையில் லாதகய வாய்தமக்கும்—வெல்லமரில்
- 304 அன்னை யிழந்த வடலேனக் குட்டிகட்கும்
என்னையோ ரிக்கு மெறும்புக்கும்—தன்னிடத்தில்
- 305 அன்புதவி யென்று மழியாப் பெரும்பதவி
பின்புதவி யாள்கருணைப் பெம்மானும்—நம்பரன்காண்
- 306 பெண்கண்மயக் கற்றதவப் பேரறிவு தானிழந்து
பெண்கள் வடிவெடுத்தப் பேரொழில்கண்—டெண்களிப்பி
- 307 னாலே யொருபதினா றுயிர மாமுனிவோர்
மாலாய்ப் புணர்ந்ததிரு மாலேபெண்—பாலாய்

299. இஃதேவ வரால் முடியும். அடலுற்றால்-சண்டைசெய்யப்புகுந்தால்.

296-303. இவற்றில் வீரம் கூறப்பட்டது.

303. இனி, கருணை கூறப்படும். தும்பி-யானை. அரா-பாம்பு. தும்பி முதலிய மூன்றும் பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலம் காளத்தி. தும்பி சிலந்தி இரண்டும் பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலம் திருவானைக்கா. தும்பியென்பதற்கு வண்டென்ற பொருள் கொண்டு அது பூசித்துப் பேறுபெற்றது ஸ்ரீசைலம், திருவண்டறை எனக் கொள்ச. பாம்பு பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலங்கள்: திருக் குடர்கைத்தீழ்க்கோட்டம், திருநாகேச்சூரம், திருநாகைக்காரோணம், திருப் பாம்புரம், திருப்பாம்பணி, திருக்கேதீச்சூரம் முதலியன. கயவாய்-சரிக்குருவி; இது பேறுபெற்ற தலம் திருவாலவாய்.

304. எனக்குட்டி-பன்றிக்குட்டிகள்; இவற்றிற்கு அருள்செய்தது திரு வாலவாயில். ஒரி-நரி; நரி அருள்பெற்ற தலம் திருக்குற்றாலம். ஏறும்பு அருள்பெற்ற தலம் திருவெறும்பீச்சூரம்.

- 308 மருவி னிமவான் மருக னழகுக்
கொருவரினை பாவாரு முண்டோ—பொரும்விசய
- 309 வீரப் பெருக்கழகன் மென்கருணைச் சீரழகன்
ஆரத் திருமேனி யாழகன்—ஓரழகுக்
- 310 செவ்வளவு மீச னிணையிலியென் நேயுரைக்கும்
அவ்வளவிற் பல்விபத்தி னூர்ப்பாவம்—கொவ்வையிதழ்
- 311 மாது செவியுறலும் வந்ததுதே ரென்றெழுந்தாள்
நாத னடிபணிந்து நாடியே—சீதமவி
- 312 காவெல்லா மாரன் கணையே கணைமுதிரும்
பூவெல்லா நாணின் பொருத்தமே—மேவுவயல்
- 313 மேடெல்லா மன்மதன்கை வில்லே குடியிருக்கும்
வீடெல்லாஞ் சேனை விளக்கமே—கடும்
- 314 இரவெல்லாம் வேள்களிற்றி னீட்டமே கொல்லைப்
பாவெல்லாம் சொல்வரம் பரியே—தரணியிலே
- 315 எங்கெங்கே பார்த்தாலு மென்னவெளி கண்டவிடத்
தங்கங்கே தேரு மவனுமே—சங்கராரே
- 316 தேவரீர் சித்தந் திரும்பினு லிக்கணமே
யாவு முறவா யிணங்குமென்று—பாவை
- 317 புகலக் கடைக்கணித்துப் போந்துபின்னோர் வீதி
திகழ வதிலோர் தெரிவை—மகிழும்

தேரிவை.

- 318 அயிலு மயிலு மனமுந் கனமுந்
குயிலும் வடமுந் குடமுந்—இயலும்

306-8. இவற்றில் அழகு கூறப்பட்டது.

309. ஆரம்-சந்தனம்; மூத்தமாம்.

310. ஆர்ப்பாவம்; இருபெயரொட்டு. 312. கா-சோலை, நாண்-வண்டு.

313. வில்-சரும்பு. சேனை-பெண்கள்.

314. களிற்று-இருட்டு. பாவு-பரப்பு, பரி-கிளி.

315. தேர்-தென்றல்.

318. அயிலும்-வேலும், அணம்-அண்ணப்பறவை, கணம்-மேகம், வடம்,

ஆவிலை, குடம்-கும்பம், இயலும்-அசைகின்ற,

திண்டிற் கருட னுதியர் நீட்டுந்
 திருவடிக் கமைந்தபீ டமதாய்
 அண்டர்நா யகனா மமலனா னந்த
 னருட்குணன் பராபர னிருப்பான். (கக௩)
 இவையொன்பதந் தொடர்.

816 கழிபெருந் காமர் கவின்புது வதுவாய்க்
 காண்டொறுந் காண்டொறும் வியப்பாய்
 விழிகளாற் களிப்பா ரெண்ணில்பல் கோடி
 மேதக வதனையே து திக்கு
 மொழிகளாற் களிப்பா ரெண்ணில்பல் கோடி
 மொழிகளா ரமிர்தமாய்ச் செவியே
 வழிகளாய்ப் புகுத மனக்கொடு களிக்கும்
 வானவ ரெண்ணில்பல் கோடி. (கக௪)

817 ஆடுவா ரனந்த 1மவரொடுஞ் சுகானு
 பூதியா வேசரா பவன்சீர்
 பாடுவா 2ரனந்தந் கருணையந் கடலாம்
 பராபரன் நிருவடி முடிமேற்
 குடுவா ரனந்த 3மவர்கள் பொன் னடியிற்
 றுளங்குபொன் முடியுறீஇச் சுகமே
 கூடுவா ரனந்த 4மிருந்தனு பவிக்குந்
 குணவத ரனந்தகோ டியரே. (கக௫)

818 சீதா முகுந்த நாரண பரம
 சிற்சுண தேவதே வேச
 மாதவ கருணா கரசுகா நந்த
 வாமன வெனப் புகழ்ந் தனாய்த்
 தாதள வியதண் னாறுமலர் பலதூய்த்
 தடக்கைபொன் முடியுறக் கூப்பி
 வேதவாய் மையா நீத்தரா தியர்தாம்
 விளம்புபல் லாண்டொலி யினோடும். (கக௬)

[பி-ம்.] 1வரொடுஞ், 2ரனந்தர், 3மவர்கள், 4மிருந்தனு பவிக்குந். சூ,

- 819 அந்த வேலையினவ் வயின்மணித் தூண
 மாதையா பரணரீ டலங்கல்
 சந்ததங் கமழ்சந் தனச்செழுந் களபந்
 தரளவேண் கணிகைசா மரைகண்
 மந்தமா ருதமே யிறைத்திடுஞ் சிவிறி
 வளமணித் தீபமா தியவுஞ்
 சுந்தரக் கடகத் தடக்கைகூப் பினவாய்த்
 து திசெய்ப்பல் லாண்டொலி யிருமே. (கக௭)
- 820 இன்னணங் களிகொண் டிமையவர் நாப்பண்
 ணிறையும்வெள் ளிடையிலா தீண்டப்
 பொன்னெடுஞ் சிகர வரைபுரை தடக்கை
 பொலிவுறப் பிரம்புபந் நினைதத்
 துன்னரும் புலக்க டொறநெருக் ககற்றித்
 துணையடி தொழுதுபோற் றியபின்
 பன்னடுஞ் சிறப்பிற் சேனையர் முதல்வன்
 பராபா வெகுபாக் கெனலும். (கக௮)
- 821 ஒருதனிப் பிரம நானல திலையென்
 ளுந்தியி லுதித்துளா லுளத்தாற்
 கருதுமவ் வளவிற் சுருதியைப் பொருது
 கவர்மது சுயிடவ ருயிரைப்
 பொருபுன லதனுண் மீனமென் றொறுத்த
 புனிதனப் புதல்வன்வேண் டலுமவ்
 வருமறை யினையோ தீமமென வருண
 டகநடிப் பவர்பல ரொருசார். (கக௯)
- 822 தீமையென் பதனை மனக்கொளா விபுநர்
 தீனைத்திடத் துறக்கமே புரந்த
 கோமயர் வறப்பாற் கடல்கடைந் திடவுந்
 குன்றம தலம்வாத் திணிர்த
 பூமய மிடிந்தாழ் போழ்கினப் பொருப்பைப்
 பூண்டுறப் பொறைபுசின் தெடுத்தந்
 தரமையா யமிர்தன் றருள்பரா பரா
 டகநடிப் பவர்பல ரொருசார். (க௭9)

- 823 மண்படைத் தகில வுயிர்குடி புகுதும்
 வடிவெலாம் படைத்துளா னோரெண்
 கண்படை புரிகம் குவினெழு புனலுட்
 கனகநேத் திரன்கொடு காந்த
 பெண்படைத் துளநோய் தவிரவே மமதாய்ப்
 பிறைமருப் பினிற்கொணர்ந் துசித
 நண்படைந் துளநன் கலைவவட் குணர்த்து
 நடநடிப் பவர்சில ரொருசார். (கஉக)
- 824 அரணிதே யெமக்கென் றிரிநமோ நரா
 பனுவெனும் புதல்வனை வெறுத்தன்
 றிரணியா நமவென் றுரையென வுரையா
 னெதிரிறையெங்குளா னெனலுந்
 தாணியெவ் வழியு முளனெனப் புடைத்த
 தறியிடை நாரியென் றுதித்தம்
 முரணியல் கனகற் கிறுதிநா ளளித்த
 முறைநடிப் பவர்சில ரொருசார். (கஉஉ)
- 825 காமனன் சுவற்கந் தனாதெனப் புரக்கக்
 கணக்கில்வா னவர் துயர் காக்க
 வாமன் னெனமா வலிமுனஞ் சென்றே
 மகத்திடை மூவடி யளவைப்
¹பூமன னயந்து தருகெனத் தடுத்த
 புகரினை வெறுத்தவன் புரப்பத்
 தாமனன் பதிமேற் றுயதாண் டவங்கூத்
 தரினடிப் பவர்சில ரொருசார். (கஉஊ)
- 826 கூர்த்தவீ ரியச்செஞ் சுடர்த்திகி ரியினுன்
 குறிப்பினுன் முன்னைநாட் கடைக்கண்
 பார்த்தவீ ரியம துடைமையா வேசப்
²பாசிரா மன்பிதா வினைக்கொல்

கார்த்தவீ ரியன்மு வெழுதலை முறையுங்
கடிந்திழி குருதியுட் குளித்தன்
றார்த்தவீ ரியநா டகந்தனைக் களிப்புற்
றவணடிப் பவர்சில ரொருசார்.

(கஉச)

827 கோசலை வயிற்றிற் ருசா தியுமாய்க்
குனிசிலை யொடித்திரா வணன்செய்
பூசலை முடித்தாங் கவனுயிர் குடித்துப்
பொணக்கொடி யொடுந்தடந் தேர்மேற்
மாசலைப் புவனம் புகழபோத் தியுளாஞ்
சுடர்நடித் ததனையே முதனூல்
பேசலை மனத்தாற் கடைப்பிடித் திடுமென்
பிணினடிப் பவர்சில ரொருசார்.

(கஉரு)

வேறு.

828 நாத மயமாஞ் சுருதியினை நானு நயிமி சாரணியச்
சாதி முனிவர்க் குரைப்புழியா சனமீ திருந்தே தனையிகழ்ந்த
குத பவரா ணியினியகத் தொடர்ந்து படர்ந்த பெலப்படையாற்
சேத மதுசெய் மூத்தபிரான் செயலே நடிப்பர் சிலரொருசார். (1)

வேறு.

829 வெண்ணையே தொடுவுண் டதுவுமோர் குறையாய்
மெல்லியல் வேதநூல் விரிவி
னெண்ணையே கடந்த சோதிமா ணுருவை
யிழைகளீ ரிரண்டுடைத் தாம்பாற்
பண்ணைசேர் மடவார் நடுவண வுரலும்
பண்டியு முடக்கியே பிணிப்பக்
கண்ணையே பிசைந்தன் றமுட மிறைவன்
கண்ணடிப் பவர்சில ரொருசார்.

(கஉஎ)

830 பருமணிக் கலசத் துறைத்தவெண் டயிரைப்
பட்டிமை யிற்பரு கினனென்
றருகமைந் தயலா ருரைப்பவே யசோதை
யருளிலா தவரிம்மத் தெடுப்ப

விருகுழை யவற்றை யிருகையான் மாறி
 யேந்தியே நின்றிருந் தெழுமத்
 திருநட மதனைத் தேவர்கோன் மதிப்பத்
 தினநடிப் பவர்சில ரொருசார்.

(கஉஅ)

831 காலதர் துழைபாப் பாலனை ¹முதலே
 கடத்தியுட் புகுந்துதன் கழற்கப்
 பாலனா தார சிலையெனக் கிடப்பப்
 பாலும்வெண் ணையுமுறி தடளி
 வாலனே டருந்திப் பசிதணிந் திடாதாய்
 மாதாரர் வரும்வழி யதன்கட்
 சீலமே செலவுஞ் சிங்கனாக் கமர்செய்
 திறநடிப் பவர்சில ரொருசார்.

(கஉக)

832 வடித்தனைப் பிளந்து வைத்தபோ லிணைந்த
 வடிவம ருண்கணர் தொடிக்கை
 தொடுத்தெழுங் குவை யதனெடுந் திணிந்து
 துளும்பும்வெண் டயிர்க்குடம் பலவா
 யடுக்கியொன் றினொடொன் றணுகிடா தணுகு
 மவற்றையே யெதிரெதிர் நடந்தாங்
 கெடுத்தெடுத்த தெறிந்தேந் தியகுட நடனென்
 றிவைநடிப் பவர்சில ரொருசார்.

(கஉ௦)

833 புளகித களபப் புணர்முலை மடவாரர்
 புனல்படிந் திடவிடு கலையைக்
 களவினிற் கொடுபோ யுழியவர் தொடாக்
 கவடுபட் டோங்கிய குருந்தி
 னிளவர செனவிற் றிருந்திளந் தளிர்ந்
 திடுநடத் தினைச்சிறைப் புறத்தாய்
 அளவளா யாடுஉ மகடுவாய்த் தமிழின்
 றயனடிப் பவர்சில ரொருசார்.

(கஉக)

834 கவலையா துமிலா னைவர்நா டிழந்த
 கவலையுங் காலிகள் கடுங்கற்
 றிவலையே பொழிமா ரியினுறு னாயருந்
 தீர்த்திட வுதித்தநாட் டிரைபோற்
 றுவலையு நுபய கவுண்மதக் கலுழித்
 துண்டவெண் பிறைமருப் பொருகைக்
 குவலையா பீடத் துயிரினைக் குறைத்த
 கொலைநடிப் பவர்சில ரொருசார். (கநஉ)

835 பட்டிமைக் கஞ்சன் வாயிலிற் கவலி
 படுபனைப் புயங்களிற் றினைக்கை
 கொட்டியு மிடியே நெனமுழக் கியும்வன்
 கூருகிர் விரல்களை மடக்கு
 முட்டியி னெதிர்தண் டியுமயிர் மழித்த
 முடியின்முட் டினர்களாய்ச் சேர்ந்து
 கட்டுமல் லரைக்கொல் கைக்கதி மாக்காற்
 கதிநடிப் பவர்சில ரொருசார். (கநக)

836 பூவினன் முகனைப் பொருளெனத் தெருள்வான்
 பொதும்பர்சார் பொருப்பின்மேய்ந் தவண்வா
 ழாவினன் குழக்கன் ¹நினந்துனைப் புதல்வ
 ராவழைத் திடுகுழல் கடைகா
 லோவிலாக் கடைதாம் புடன்கொடு போக
 வொருங்கவை யவர்களா மமைதித்
 தேவின டகத்தைச் சீதான் றிருமுன்
 றினநடிப் பவர்சில ரொருசார். (கநச)

வேறு.

837 கற்பாந் தியத்திற் செருக்கமைந்த கலகச் சமயத் தவர்கிரத்தைப்
 பொற்பார் தகடு படுகுரத்தாற் பொடித்துக் கடித்த பருவாயாற்
 சொற்பா வலர்தம் மிருசெவிக்குச் சுகமே வினைக்கு மமுதநிகர்
 நற்பா நிறைக்கு மயக்கிரிவ னிடமே நடிப்பர் சிலரொருசார். ()

வேறு.

838 இத்திறத் தனவாம் பலவகை நடங்க
 னியலிசை யதற்கதற் கிசைந்த
 வித்தகப் பாணி யவிநய மியங்கள்
 மெய்யினுற் கையினுற் பதத்தா
 லுத்தம விழியாற் காமர்வா ணகையா
 லுசிதமாம் படிநடித் தனராந்
 தத்துநீர் விரசை தனைக்கடந் தேயந்
 தாமம தடைந்தமுத் தரையும். (ககக)

839 முனிவரே திகளா முதல்வரவெண் மதிகால்
 முதன்மறை மகம்பொரு ளுரைபுட்
 டனியற மனந்த கணமுழு நிதியஞ்
 சத்திய மச்சுதந் தகைசா
 னனியுணர் வடைந்த சேனைகா வலனா
 நாதனா தியரையு நோக்கி
 யினியபுன் முறவ லுடன்முக மலர்ந்தாங்
 கிறைவனுண் மகிழ்ந்துவீற் றிருப்பான். (கக௭)
 இவையிரண்டுந் தொடர்.

வேறு.

840 திருந்த காலையி லிறைவனின் னெழிலிறை வனதாய்ப்
 பொருந்து பேருணர் வையுங்குழைத் திடுபுது வதுகண்
 டருந்து மாரமு தெனக்களிப் பவர்களன் பவர்பாற்
 றிருந்து பேருணர் வையுநிலை திரித்திடுந் திறத்தால். (கக௮)

841 தேவ ராதிய லுயிர்களுக் குயிர்களாய்ச் செறிந்த
 காவ லாளனுக் கொருபகை யுள துமாய்க் கருதி
 யாவ தெய்துமென் றறிவரி தெனவெதிர் குறித்தம்
 முவர் கோணியுங் காப்பரைம் படைகளா முதல்வர். (கக௯)

இவையிரண்டுந் தொடர்.

842 பூப திக்ககி லாண்டமும் பூத்ததோர் பதும
நாப னுக்குறு காப்பமைப் பவரென நயந்தே
தீப மேந்துவர் சிலர்சிலர் தாமதன் பின்னர்த்
தூப மாதிய வேந்துவர் சிலர்பலர் துதிப்பார். (கச0)

843 உண்மை ஞானமே யொன்றின ரீத்திறத் துதவும்
வண்மை யானவை மதியிலார் மதிநிலை பிறழ்ந்த
வெண்மை யாமெனக் கருதுவர் வெண்மையன் றொண்மைத்
தின்மை யாமென மகிழ்வுறு மவன்றிரு வுளமே. (கசக)

வேறு.

844 சீதான் நிறங்கள் யாவந் தெற்றென வுணர்ந்த செவ்விப்
போதசிற் சொருப மாசிப் புகலமெய் புளகம் கூர்க்கு
நாதகி தத்தி னுண்மை நடைபயின் றொழுஞ் சாம
வேதபா ராய ணஞ்செ யமலையே மிகுந்த தோர்பால். (கசஉ)

845 சிற்குணா திகனஞ் செவ்விச் சீதான் செவிக ளாரத்
தற்றுதெள் ளமிர்தா மெய்ம்மைச் சுருதிநன் மிருதி யோடும்
பொற்புறு குழலும் யாமும் பொறைவலம் புரியு மெண்ணில்
கொற்றமா தியவா மூன்று முரசமுங் குளிறு மோர்பால். ()

846 யாவரும் யாவும் வீயு மிறுதிநா னுயிர்கட் கெல்லா
மேவரும் படிவ மீன்ற விரிஞ்சனே முதலாய் நின்ற
மூவரு ளொருவ னாகி முதற்பெருங் கடவு ளாய
தேவர்தே வேச வென்றே சின்னங்கண் முழங்கு மோர்சார். ()

847 பிறப்பிறப் பென்ப தில்லாப் பெற்றியாய்ப் பிறந்தா னாகி
யிறப்பவ னாகி மாயை யிபற்றுதி பெங்கு நிற்றி
யறப்பொரு டெரித லாற்றா வாற்றலா யறிவ தானுண்
சிறப்புடைத் திருட்டி பென்றே சின்னங்கண் முழங்கு மோர்சார்,

848 நீணிலத் திருத்தி யேன நிழண்மருப் பொன்றி னுன்முன்
கீணிலத் தினுக்குங் கீழாய்க் கீனாரிலத் திருத்தி வாணோர்
வாணிலத் திருத்தி யானுண் மாயையிங் கறிவார் மாயாச்
சேணிலத் திருத்தி பென்னுஞ் சின்னங்கண் முழங்கு மோர்சார்,

- 849 கரங்களாற் போது தூய்நின் கழல்பணிற் தவரை யுட்கொள்
வரங்களா மெகவே யொண்பொன் மகுடமீ திருத்திக் கையா
லுரங்கொளா முபங்கு வாய்நின் னுண்மையா ரறிவார் தேவர்
சிரங்கண்மீ திருத்தி யென்றே சின்னங்கண் முழங்கு மோர்சார்.
- 850 வனசரோ ருகத்திற் றேன்று மாதையே சீதை பென்னுஞ்
சனகனார் புதல்வி யாக்கித் தாசர தியுரீ யாகி
யனகனே கானிற் போந்த மறைபெவ னலகில் சோதித்
தினகரோ தயனே யென்னச் சின்னங்கண் முழங்கு மோர்சார். ()

வேறு.

- 851 வருணன்மேற் றரந்த கணையளக் கரையு
மார்தியே வடவையைப் பருகுங்
கருமமொன் றுணர்ந்தா யக்கணை யிலங்கைக்
கடிநக ரொடுமாக் கரையு
முருமெனச் சுநிமால் வெள்ளமோ ரெழுப
துடன்கருங் கடவினை யடைத்தே
செருவினை வினைத்த திறமெவ னெனும்பொற்
சின்னங்கண் முழங்குவ தொருசார். (கசக)
- 852 மருந்தினத் தரும்பாற் கடலுனக்கிருப்ப
வடிதயி ரினைத்தொடு வுணவே
பொருந்திய தெவனப் பிழைக்குர விடைநாண்
பூட்டிய பொழுதினி லமுதே
யருந்தி யெனவா முசோதைமத் தெடுப்ப
வருமணிக் குழைபிடித் தாடத்
திருந்திய திறமெத் திறமென யிளிர் பொற்
சின்னமே தழங்குவ தொருசார். (கரு)

வேறு.

- 853 தானுவா யவர்கள் யாருந் தமனிபப் பூவை மார்பிற்
பூணுவாய் சிரப்போ தென்னப் புனிதமுத் தரையும் போற்றல்
பேணுவாய் நினக்கு ரீயே நிகரெனும் பெற்றி சாற்றி
வேணுவாய் வைத்த நாத சீதமே விளைப்ப ரோர்சார். (கருக)
- 854 திருவிலாத் தேவர் தம்மைத் திருவிலாத் தேவ ரென்றே
கருவிகால் வேதங் கூறக் கேட்டுளார் காமர் கண்ணார்

பொருளிலாத் திருவி னேடும் பொருந்தினான் சொருபத் தாலவ்
வுருயினாற் கரினக் கண்டே யொருங்குதாம் நடிப்ப ரோர்சார். ()

- 855 கடவுளர்க் கமைந்த கானங் கருவியான் மிடற்றாற் பாணி
படரியல் வழா த காம்ப் பண்ணுநீஇப் படலோடுந்
தொடர்புடை யனவாய்த் தேவர் துந்துமி துவைப்பச் சுத்த
நடனவின் றொழுகுந் தெய்வ நங்கைமார் குழீஇய தோர்சார். ()

வேறு.

- 856 துணவ்கு கேள்வியர் துண்புல னுழைந் துணர் வரிதாங்
குணங்க ளாயிரம் பெயர்களா யிரம்பயில் கோமாற்
கணங்கு தேவிய ரிண்டையா சனத்தாயிற் றிருக்கு
மணங்கொ டாய்மகண் மண்மகண் முதல்வரா யிரரே. (கருச)

- 857 வாய்ந்த சேனையர் முதல்வனிற் சூத்திர வதிரீர்
தோய்ந்த பன்னக வயிரியி லுருத்திரை ககீர்த்தி
சாந்த மேவிய வனந்தனிற் கெழுதகை சான்ற
காந்தி வாருணி யாமென முந்தநூல் கழறம் (கருடு)

வேறு.

- 858 சிறப்ப வாழ்வுறு மவொடங் கிருந்துவெண் டிரைத்தீவி
லறப்ப யன்றெரி யாவுயிர் களைபெடுப் பதற்காகப்
பிறப்பி றப்பொடுந் திரிதரு மமலனெம் பெருமான்பேர்
மறப்ப ரோமதி மறப்பிலா தவர்கணுண் மதிபெற்றோர். ()

- 859 புரைக்க ராசல மூலமென் றுரைக்கவே புனலோடைக்
கரைக்க ராமுயிர் நேமியற் பருகிய கதிநாடிற்
றிரைப்ப யோதகி யராவணைத் துயின்றவன் றிருராம
முரைத்தி ராமலு மறப்பரோ நாரல முடையோரே. (கருள)

- 860 குறித்த பாரதப் போரினிற் றனஞ்செயன் குறித்தேமுன்
செறித்த போதான் வேணியிற் காட்டிய திறநாடி.
லெறித்த செம்மல ரம்மலர்த் தாளினில் யாரோனும்
பறித்தி டாமலு மி ருப்பரோ கைத்தலம் படைத்தாரே. (கருஅ)

- 861 பொருவி லானகு டலைமையைத் தயிர்த்ததென் புகல்வேலே
வுருகு வாருயிர்க் குருகுவா பெனவுரு குவதாக்கிப்

பருகு வாரின்மெய் யுறத்தழு வெனப்பிற் றியதோடுஞ்
செருகு சூவென வுயிர்களைச் செறித்த ன சிரமீதே. (கருக)

862 படியிற் றீர்ந்தெழு மூத்தரு நித்தநம் பணிந்ததன்
னடியிற் றேய்ந்தெழுந் கடன்கழிப் பாணெனு மதுபோலு
மடியிற் காமுற வைத்தபின் மார்புற வமைத்தேபொன்
முடியிற் றேய்ந்தவன் முயங்கிய நயம்பயின் முறைதானே. ()

863 பரவு மைந்தரெண் ணிறந்தவ ரொடும்பழ கினனாகி
விரவு தாதைசேய்த் தாயமைந் தரைவிரும் புவபோலு
முரவு நீர்கலா முலகுயிர் வரன்பதத் துறுங்காமர்
வரவு பார்த்தருள் பொழிவிழி யினைவழி யினில்வைப்பான். ()

864 கண்ணிற் கண்டுகேட் டெண்டுயிர் களித்திடக் கருத்தான்மெய்த்
தெண்ணத் தான்றெகிட் டாதவிண் ணமிர்தமொத் தினிதாசு
மண்ணற் காட்செயா தெவன்கொலேர பிறர்க்குல கிந்தீரஞ்
சுண்ணத் தான்றுணிந் தவரினாட் செய்த்துணி வுறுமாதே. ()

865 விருப்பு ளானெனில் வெறுப்புளான் சுவணமா மேருப்
பொருப்பு ளாகிய சூர்த்திய னனுவினுட் புகுந்த
திருப்பு ளானிரு நிலத்துளான் புனலுளா னிடைகூர்
நெருப்பு ளான்கடுங் காலுளா னெடுவிகும் புள்ளான். (ககூஉ)

866 கால மும்மைய வன்றியே கணமுதற் கணிப்பாகும்
பால வின்றியும் பழவினைப் பயன்றொடர் படிதூட்டுஞ்
சீல மன்றியு மதன்வயிற் செறிந்தசெம் மைபர்வேறோர்
ஞால மென்பதி னசையுற நசைதரு நசைத்தாமே. (ககூச)

வேறு.

867 பரமபத மந்தாமம் பரந்தாமம்
பரமேட்டி பாமா கரபந்
திரமயிர்தம் வைகுந்தம் வைகுண்டம்
வீண்டுபதந் திவவி யோம
மரனயனென் பவர்பதவிக் கப்புறத்தப்
புறத்தாசு மயோத்தி வீடென்
மரனுடையோ ரிடுகுறிகா ரணப்பெயரோ
டுலப்பில்பெய ருடைய தாமே. (ககூடு)

ஆறவது பரமபதவருணைச்சருக்கம் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

எ. ¹அண்டவுற்பத்திச் சருக்கம்.

868 தெண்பா லருந்த விரும்பினர்க்குத்
தெவிட்டா வயிர்தந் தமதெனப்பாத்
துண்பான் றயிவந் தடைந்ததென
வுணர்த்தம் கரிதா மருமறைநின்
னண்பா லுணர்ந்தின் னுயிர்தளிர்ப்பான்
ஞான திகம்பெற் றனன்புவனப்
பண்பாய்ந் துரைத்தி யெனப்படுனெண்
பனுவற் புனிதன் பகர்தருவான்.

(க)

வேறு.

869 ஆதிகே சவன வமர்பிர கிருதி
யாதிவே தியன்றனக் கமைநா
ணீதியாற் கழிந்த வெல்லையில் வியத்த
நிகழ்த்தவி யத்தமென் பனவாய்க்
கோதிலக் காமவ் வியத்தமே தமத்தாங்
கூறுபா டவையொரு மூன்று
யோதிய குணங்க ளெனுமொரு மூன்றிற்
குறைபுளா மெஹும்பகு தியவாய்.

(உ)

870 தூலமா யணுவாய் வியத்தமவ் வியத்த
மெனத்தொடர் புடையவாய்த் தோன்றுங்
கோலமீ தெனவே குறிப்பதற் கரிதாங்
குறியவா யாதியென் பனவாங்
காலுமன் றினொடும் பழகியே நறுமென்
கமலைநா யகனிஸீ லைக்கு
மூலமா யவனை முதன்மையா யுடைய
முதன்மைசான் முறைபயின் றுளவே.
இரண்டுந் தொடர்.

(ஊ)

871 அக்கர மெனமுற் படக்குறித் ததுதா
 னழிவிலா முற்குணத் தினுக்குத்
 தக்ககோ ருறையு ளாமெனு மிடையிற்
 சாற்றுமவ் வியத்தமென் பதனை
 மிக்கரா சதத்திற் கிடமெனு மிறுதி
 மேவிய தமத்தெனு மதனை
 யெக்கலை களுந்தா மதகுணத் தினுக்கென்
 றியைந்துள நிலைக்கள மெனுமே.

(ச)

872 ¹இத்திறத் தினவாய் முடிவிலாப் பெரும்பா
 மெனலுமாய்ப் பாழிலா தனவா
 முத்திற மவற்று ளலகிலா தணுவாய்
 முழுதமோர் சுடர்மய மெனலாய்
 தித்தமென் பனவாய் ஞானரீப் பிலவாய்
 நின்றிபவ் கியதனு விழந்த
 வுத்தம வுயிர்க ளுண்டிலை யெனவே
 யுறையுளொன் றுகுமக் காமே.

(ரு)

வேறு.

873 ஒன்றாய்ப் பலவாய்த் திரிவிதகா
 ரணை கியுமன் னுயிர்க்குயிராய்
 நின்ற னெனுமத் திருமகள்கோ
 னினைவாற் புசுந்து நிலைகலக்கு
 மன்ற தாவிற் கினைத்தனுகுழிற்
 தகன்றழிற் துயர்ந்த பெரும்பாழிற்
 குன்ற தமர்முகக் குணங்களுமொன்
 றினுக்கொன் றடங்காக் குறியொடுமே.

(சு)

874 நல்லாய் புருட னுடனமைந்து
 நனிமாண் பொருளிற் பொதிந்ததெனச்
 சொல்லாற் றுணிந்த பிரகருதி
 தனின்புகக் குணத்திற் றேன்றியதாம்

பல்லா யிரகோ டிகளாகப்

பகுத்தற் சூரிய பகிரண்ட

மெல்லா முயிர்க்கு முதற்றணிவித்

தெனலா மகானென் பதுமன்னோ.

(எ)

875 மூன்றாய்க் கிளைத்த குணத்துடனே

மும்மைப் படுமவ் வியத்தமதாற்

ரோன்ற மறைக்கத் தசுவதுவாய்த்

தொடர்புற் றுதித்த முதியமகா

னீன்ற வரிக்கப் படுபொருள்யா

தெனிலெவ் வுயிரு மெப்பொருளுஞ்

சான்றாண் மையதன் விருத்திகளாற்

றழைநா ரணன்சால் புணராதே.

(அ)

876 இன்ன தனவாம் யானெனதென்

றிறுமார் துரைக்கு மருட்கையொடு

மன்ன வுலகத் தமைவாழ்வை

மதியார் தமைபு மதியாதே

நன்ன வலர்தேர் கல்விகவி

நவீனீ ணிதியிற் பிறப்பினுக்கு

முன்ன மெனக்கார் நிகரெனச்சொன்

மூடப் பெருக்கரங் கராமதே.

(ச)

இரண்டேர் தொடர்.

வேறு.

877 சாத்நவிக ராசததா மதமெனமூன்

றாகியவத் தனியாங் கார

மேத்தருந்தை சதமுடன்வை காரிகம்பூ

தாதியவா மிவற்றுண் மைந்தா

மூத்ததன்கண் ணிருவகைத்தா மிந்திரியம்

மனமுதலா மூன் றந் தேற்றம்

வாய்த்தனபூ தாநியிலாய் வதற்கரிய

தெனுஞ்சத்தம் வாய்ந்த மாதே.

(க)

878 நால்வகைத்தா கியவாக்கு மைம்பத்தோ
 ரக்காமு நவைதீர் முந்து
 னூல்வகையு மெழுகோடி மந்திரமு
 மேழிசையு நுண்ணி தாய
 சால்புடைமன் னுயிர்களுக்குத் தனுசுரண
 புவனமும்போ கமுந்தண் டாமைக்
 கால்பரந்து விடோக்குமுதற் காரணமென்
 பாரதனைக் கற்று ளாரே. (கக)

879 சத்ததன்மாத் திரையினிலா காசமுறப்
 பரிசமுதல் சாற்று நான்கில்
 வைத்தமுறை பெறுவனவா யேனையவு
 முறைமுறையே வந்த யாவும்
 வித்தகனா மலர்மகன்கோன் நிருவருளாற்
 சனித்தனவவ் வியத்த மெல்லா
 முத்தமரா மந்தாமத் துளராய
 நித்தர்பொறிக் குணர்வ தாமே. (கடி)

880 சாற்றியவை காரிகந்தை சதமுடன்பூ
 தாதியெனச் சால்பி னேங்கித்
 தேதாற்றமுறு மவற்றுடனின் நிலற்றைவளர்த்
 திடுமெனவுஞ் சொல்வ துண்டாற்
 போற்றியவைம் புலன்பூதம் பொறிகருமேற்
 திரியமனம் புத்தி சித்த
 மாற்றிய வாக்ஊர மிவையுயிரின்
 றத்துவமாய் மதிப்ப நாமே. (கஈ)

வேறு.

881 அந்த ரந்தனை யாதிய வைந்தினுட் புலனும்
 வந்த தொன்றுதொட் டைந்திறு வாகியா வரிப்பு
 முந்த மரையா வரிப்போன் முதலகத் தடக்குந்
 தொந்த மேயுது லாவரத் தடித்தன தொடர்ந்தே. (கசு)

வேறு.

- 882 பூமிநாற் கோணமென்னப் புனன்முழு மதியின் பாதி
யாமன வதுமுகக் கோண மறுகோணம் வட்டங் கால்விண்
காமநு பொன்மை வெண்மை கவின்பெறு செம்மை நீலந்
துமமாம் வடிவினோடு சொல்லுவ நிறங்க டாமே. (கடு)
- 883 உரத்தடன் றரிக்கும் பூமி யறுபுனல் கலந்து நின்றே
வரத்துடன் பதமே செய்யும் வண்ணிசுட் டொன்று விக்கும்
பரத்தியே திரட்டும் வாய்ப் பார்தவா கரசு பென்றுந்
திரத்தவாய் நிறைந் து நிற்குந் தெள்ளியோ யிடங்கொடுத்தே. (1)

வேறு.

- 884 அண்ட வற்பன மிவைவலந் திறைவனா லாகி
மண்டு கெற்பவான் புனவிடைக் கிடந்தது மதிசால்
புண்ட ரீகனும் புரிசடைப் புதல்வனும் வியந்துட்
கொண்ட காரணன் மாயைய யாதெனக் குறிப்பாம். (கள)
- 885 ஆவ தாயின் போகதா னங்களா யளவற்
றேய்வ தாகிய வணுக்களுக் கீரெழு புயியுந்
தேவ ராதியென் றமைந்தபல் பிண்டமுந் திருட்டித்
தேவ நான்முகத் தொருவனைப் பயந்தன னிறையோன். (கடி)
- 886 முடிந்த கொந்தளச் சிகையெடு முகமொர்நான் கினொடும்
வடிந்த குண்டலக் குழைகணை விரண்டொடு மார்பிற்
படிந்த முப்புரி னூலொடும் படரிருட் படலங்
கடிந்த வாடகாம் பார்த்திகழ் கடிதடத் தினொடும். (கக)
- 887 உலகம் யாவையுந் து தித்திட வோங்குநாற் காத்தில்
வலது பாணியொ டிடதுபா னியிற்செப வடமு
நிலவு நீர்க்கமண் டலத்தொடு முந்தியி னிரைத்தே
யிலகு நீடிரு காத்தொடு மிருபதத் தினொடும். (உ0)
- 888 பயந்த பொண்ணிறத் தொருவன திருசெவி பயில்வான்
வியந்த வாந்திரு வெட்டெழுத் தையும்விளம் பினனா
நயந்த நளம்மைப் பனுவலை மனக்கொள நவின்றே
யுயர்ந்த பேருல கனைத்தையும் படைத்தியென் றுரைத்தான். (1)
இவை மூன்றுந் தொடர்.

மதுரை தந்தியிழ்ச்சங்கத்து

1932-ம் ஆண்டு மார்ச் மாத வரவு செலவு கணக்கு.

வீவரம்.	வரவு		செலவு	
	1932 ஆண்டு	1931 ஆண்டு	1932 ஆண்டு	1931 ஆண்டு
I GENERAL SECTION:				
(1) மாதச் சந்தா வகையில் வரவு	50	...	110	52
(2) சங்கக் காலிவிடத்துக்கு மாந வாடகை வரவு	28	...	127	...
(3) Miscellaneous வரவு	1	...	413	6
	79	...	128	...
மொத்தம் ரூ ...	113	149	254	108
				264
				10

I GENERAL SECTION:

- (1) சங்கம் மாண்புமேனாடா
பீஸ் சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம்
செலவாகியது
- (2) சங்கக்கலாசாலை உபாத்தி
யாயர்களுக்குச் சம்பளம் செலவாக்
கியது
- (3) Stationery contingen-
cies வகையிற் செலவு
- (4) சங்கமாபீசு சில்லறைவேலை
கள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி
பைண்டிங்கூலி வகையிற் செலவு.

மொத்தம் ரூ ...

II EDITORIAL SECTION:

- (1) சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களிடமிருந்து சந்தா வகையில் வரவு ...
- (2) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விந்நவகையில் வரவு ...
- (3) செக்தமிழ்ப் பழைய பிரதிகள் விந்நவகையில் வரவு...

18 ...

72 6 ...

1 1 ...

மொத்தம் ரூ ...

91 7 ...

480 ...

II EDITORIAL SECTION:

- (1) றை ஆய்ஸ் சிப்பந்திகட்டுச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...
- (2) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் அச்சிடும் சம்பந்தமாக ஸ்டேஷ, னெரி கண்டினஜன்ஸி வகையிற் செலவு. ...
- (3) றை சம்பந்தமாக அச்சுக் கூலி, பைண்டிங்கூலி வகையிற் செலவு. ...
- (4) தபால், தந்திவகையிற் செலவு. ...

35 ...

4 6 6

166 ...

14 ...

மொத்தம் ரூ ...

219 6 6

105 5 ...

III PRESS SECTION:

- (1) அச்சுக்கூலி வகையில்
வரவு ...
- (2) ஷே அச்சுவேலைக்கட்காக
வாகுகிய காரிதங்கட்டுக்
கிரையம் வரவு ...
- (3) பைண்டிங்கூலி வகையில்
வரவு ...

180 15 ...

3 7 ...

75 2 ...

மொத்தம் ரூ ...

259 8 ...

120 9 ...

III PRESS SECTION:

- (1) அச்சாபீஸ்சிப்பந்திகளுக்குச்
சம்பளம் செல்லாக்கியது ...
- (2) ஷே ஆபீஸ் Stationery
Contingencies வகையிற் செலவு.
- (3) பைண்டிங்கூலி வகையில் சிப்பந்தி
களுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது
- (4) ஷே ஆபீஸ் Stationery
Contingencies வகையிற் செலவு

92 7 7

14 7 ...

38

14 8 3

மொத்தம் ரூ ...

154 6 10

180 2 8

ஆகமொத்தம் வரவு ரூ ...	429	15	...	1713	7	9	...	628	8	...	550	2	6
மாந் ஆரம்பத்திலிருந்த கையிருப்புத்தொகை ரூ ...	16598	7	5	12665	9	4	...	*16894	14	5	13828	14	7
ஆகமொத்தம் ரூ ...	17028	6	5	14379	1	1	...	17028	6	5	14379	1	1
ஆகமொத்தம் ரூ						

ஆகமொத்தம் செலவு ரூ ...

மாந் முடிவில் மீதி இருப்புத்
தொகை ரூ ...

ஆகமொத்தம் ரூ ...

*By M. U. C. C. S.
Pass Book Rs. 5000- 0- 0

M. R. C. C. Bank
Pass Book Rs. 1144- 6- 7

Cash on hand Rs. 250- 7-10

16394-14- 5

Audited and found correct,

V. S. RAMASWAMI,

AUDITOR,

10-8-32.

LAKSHMINARAYANAN,

Manager,

MADURA TAMIL SANGAM.

5-7-1932.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து
1932-ம் ஆண்டு ஜூலைமாத வரவு செலவு கணக்கு.

வீவரம்	வரவு		செலவு	
	1932 ஜூலை	1931 ஜூலை	1932 ஜூலை	1931 ஜூலை
I GENERAL SECTION :				
(1) மாதச்சந்தாவகையில் வரவு...	50.....			
(2) பாங்கில் போடப்பட்டள்ள தொகைக்கு வட்டிவகையில் வரவு	99 11 7		100.....	
(3) சங்கக்காலியிடத்துக்கு மாட வாடகைவரவு	28.....		127.....	
	177 11 7	1248 13 5	107 5 4	2 1 6
மொத்தம் ரூ.			7 2.....	
I GENERAL SECTION :				
(1) சங்கம்மாரானே ஜெமண்டாபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது				
(2) சங்கக்கல்லரசரலை உபாத்தியாயர்கட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது				
(3) சங்கக்கல்லரசரலை மாணவர் சமூக்குப் போவணைக்காகச் செல்லாக்கியது.				
(4) Stationery, contingencies வகையிற் செலவு				
(5) பாண்டியன் புத்தகசரலை உபயோகத்துக்கு வரும் பத்திரிகைக்குச் சந்தாசெல்லாக்கியது.				

(6) தபால், தந்திவகையிற்செலவு	4	4
மொத்தம் ரூ	347 8 10	1473 4 2
II EDITORIAL SECTION:		
(1) ஷூ ஆபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	35	
(2) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் அச்சிடும் சம்பந்தமாக ஸ்டேஷர், டெனரி கண்டிண்டன்ஜன்வி வகையிற் செலவு. ...	3 11 6	
(3) ஷூ சம்பந்தமாக அச்சக் கூலி பைண்டிங்கூலி வகையிற் செலவு ...	124	
(4) தபால் தந்திவகையிற் செலவு	14	
மொத்தம் ரூ ...	176 11 6	384 7

II EDITORIAL SECTION :	263 9 9	282
(1) 'செந்தமிழ்'ப் பத்திரிகைக் குச்சுந் தரவகையில்வரவு ...	12	
(2) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்றவகையில் வரவு ...	240 1 9	
(3) செந்தமிழ்ப் பழையபிரதிகள் விற்றவகையில் வரவு. ...	11 8	
மொத்தம் ரூ ...	263 9 9	282

III PRESS SECTION :

(1) அரசாங்க உலுவலகங்களில் வரவு.

110 5...

(2) அரசாங்க வேலைகளைக் கவனிப்பதற்காக உலுவலகங்களில் வரவு.

1 1...

(3) உலுவலகங்களில் உலுவலகங்களில் வரவு.

4214...

மொத்தம் ரூ ...

154 4...

351 2...

III PRESS SECTION :

(1) அரசாங்க உலுவலகங்களில் வரவு.

105 5 7

(2) அரசாங்க வேலைகளைக் கவனிப்பதற்காக உலுவலகங்களில் வரவு.

3.....

(3) அரசாங்க வேலைகளைக் கவனிப்பதற்காக உலுவலகங்களில் வரவு.

1211 3

(4) உலுவலகங்களில் உலுவலகங்களில் வரவு.

3014 8

(5) அரசாங்க வேலைகளைக் கவனிப்பதற்காக உலுவலகங்களில் வரவு.

214...

மொத்தம் ரூ. ...

15413 6

16511 2

ஆக மொத்தம் கரவு ரூ. ...	595	9	4	1881	15	5	ஆக மொத்தம் செலவு ரூ.	679	1	10	2023	6	4
மாநில அமைச்சரவைக்கு உட்பட்ட விருப்பத்தொகை ரூ. ...	16394	14	5	13828	14	7	மாதமுடிவில் மீதியிருப்பத் தொகை ரூ. ...	*16311	5	11	13687	7	8
ஆக மொத்தம் ரூ. ...	16990	7	9	15710	14	...	ஆக மொத்தம் ரூ. ...	16990	7	9	15710	14	...

*By M. U.C.C.S.
 Pass Bk. Rs. 5000- 0- 0
 M.R.C.C. Bank
 Pass Bk. Rs. 10944- 2- 2
 Cash on hand Rs. 367- 5- 9
 16311- 5-11

Audited and found correct.

V. S. RAMASWAMI,

AUDITOR.

10-8-1932.

LAKSHMINARAYANAN,

Manager,

MADURA TAMIL SANGAM.

5-8-1932.